

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Číslo (No.) 43.

Sobota (Saturday) 26. 10. (October) 1985

1918 28. říjen 1985

Přednáška

Prof. Dr. F. Schwarzenberga
pro vídeňské SVU.

Jsmo přesvědčeni, že mír je
plodem SPRAVEDLNOSTI.

Navíc je jasno, že všechny
tyto hodnoty: pravda, krása,
dobro, spravedlnost, svoboda a
mír mohou jediné vzkvétat,
když všechny lidské vztahy jsou
prosyceny vzájemnou LÁSKOU.
Tyto hodnoty jsou společným
obsahem tužeb nás všech, ale
přeci jsme si vědomi, že vědci a
umělci za všech časů a všude
stojí mezi předními obránci
těchto hodnot.

Naši vědci a umělci, žijící ve
svobodném světě se sdružili ve
Společnosti pro vědy a umění.
Protože SVU je společnost naše
a jen naše, je pochopitelné, že
chce podporovat v první řadě
NAŠÍ vědu a NAŠE umění,
NAŠE vědce a NAŠE umělce.
Je samozřejmé, že SVU chce
uvádět ve známost úspěchy naší
vědy a našeho umění, úspěchy
našich vědců a umělců, ať žijí
kdekoliv, doma či v cizině; že
chce světu připomínat, jak velkou
měrou Češi a Slováci i v
minulosti přispěli do světové
pokladnice vědění a umění a jak
značně do ní přispívají i dnes.

Všechno toto snažení je dnes
doma ztíženo, zprofanováno či
znemožněno. Proto přebírá
SVU v cizině tento vznešený
úkol všude tam, kde dosud bijí
věrná česká a slovenská srdce.
Tak slouží SVU světové kultuře,
vědě a civilizaci, dobru a míru
ve světě; tak přispívá SVU svým
nepolitickým úsilím nepřímou
ku splnění tužby nás všech,
k osvobození Československa,
našeho domova, jehož státní
svátek dnes slavíme.

Pravda, krása, dobro,
svoboda, spravedlnost, láska a
mír, to jsou nám všem společné
tužby. A nyní ruku na srdce!
Kdykoli uvažujeme o těchto
hodnotách, co se nám to ihned
vybaví v mysli? Vzpomínka na

naš národ, na naši vlast, na
domov, na Československo
mezi válkami, kde nám všem
bylo dobře. Jistě, že jako každé
dílo lidské, nebylo ani Československo
dokonalé. Mělo své chyby a nedostatky,
kterých si jsme někdy až bolestně
vědomi. Ale přece jen - pravda,
krása, dobro, svoboda, spravedlnost,
mír a láska se táhly jako červená
nit celými našimi dějinami,
které vyústily vytvořením
svrchované, neodvislé, svobodné
a mírumilovné republiky Československé.
Snažením po těchto hodnotách
bylo poznamenáno úsilí všech
předšlých generací od doby, kdy
můžeme sledovat úspěchy a
neúspěchy svých předků, od
doby, kdy jsme vstoupili do
evropských a světových dějin: od
doby příchodu bratří ze Soluně.

Tyto svým původem
křesťanské, humanismem
oplozené hodnoty byly každým
pokolením předávány dalšímu
pokolení, až se staly pravým
smyslem našich dějin. Snahu,
sloužit těmto hodnotám vidíme
u všech vedoucích osobností
naší minulosti, pokud se vepsali
písmem zlatým do našich dějin
kulturních, náboženských a
politických. Stejnou snahu však
vidíme nejen u vedoucích
představitelů svého národa, ale
též u bezpočtu lidí, jejichž jména
nám dějiny nezachovaly. Všichni
hledali PRAVDU. Prostě
řečeno: národ ve svém celku
chtěl žít v pravdě. Však také
není náhodou, že si Československo
vepsalo do svého
znaku středověké heslo „Pravda
vítězí“, ač jsme zdánlivě
zapomněli, že za časů dávných,
bratrovražedných bojů
naší minulosti toto heslo znělo
„Pravda Páně vítězí“. Snad
naše sekularistická doba
zapomíná, že našim předkům

šlo o správný výklad pravdy
jediné, pravdy Páně.

A KRÁSA? Při každé vzpomínce
na vlast se nám zamží oči, v nichž
se nám zračí náš domov, „zemský
ráj to na pohled“, vzpomínka na
onu zemi krásnou, zemi milovanou.
Mnoho z té nezapomenutelné krásy
naší vlasti nám do vlnku bylo dáno
samotným Stvořitelem, ale vzpomeňme,
kolik té krásy bylo vytvořeno
rukou a dílem lidským, co všechno
vzniklo z touhy našich předků po
kráse stavitelské, malířské, sochařské...
Doufejme, že všechna ta krásna,
která tam zůstala, slouží dnes ku
radosti těm, kteří setrvávají doma.

Leč v celém světě se dnes
ozývá ohlas naší literatury, která
se od cyrilo-metodějských
prvopočátků mohla vyjadřovat
jazykem vlastním. Ještě více
snad se světem šíří ozvěna výrazové
schopnosti nám nejvládnější,
mluva naší hudby.

Péče o MÍR je dosvědčena
mnohými příklady z naší historie,
ať už postojem sv. Václava, celou
zahraníční politikou Karla IV.,
či návrhem Jiřího z Poděbrad
na vytvoření souručenství vládců
pro utvrzení a udržení mezinárodního
míru. Proto také naše účast na
budování Společnosti národů
či Spojených národů byla jen
pokračováním nám vlastních
snah.

Nikterak nezůstáváme za
jinými v péči o právo jako
formální záruku
SPRAVEDLNOSTI - od
Metodějova překladu
„Monokanonu“ až po naši
Ústavu z roku 1920, založenou
na zásadách svobody a rovnosti,
na zásadách nám nejvznešenějších,
zaručujících všem lidem stejné
právo před zákonem, důstojnost
lidské osobnosti a plnou
svobodu.

Na DOBRO A LÁSKU se každý
z nás dívá jiným způsobem
a vidí jejich uskutečňování
v různých podobách a projevech.
Každopádně dobro a láska
jako podstata křesťanství

(Dokončení na str. 11)

67

Původní Velký znak naší první Československé republiky.

Přiblížil se opět 28. říjen, státní svátek
svobodné Československé republiky.
Prof. Dr. F. Schwarzenberg byl z těch
nejpovolanějších, kdo nám během
let svého působení v Chicagu z
různých stran přibližoval smysl
toho, co je zahrnuto do představy
svátku 28. října. Letošního roku
s jeho laskavým svolením otiskujeme
přednášku „Den 28. říjen a Společnost
pro vědy a umění.“

Co hledá věda? Hledá
PRAVDU o tom, co vskutku
jest, proč a jak to jest.

Po čem touží umění? Chce
poznávat, tvořit a rozdávat
KRÁSU. Pravda a krása jsou
ovšem podstatnou částí
DOBRA, které pravdě a kráse
dodává další rozměr - vskutku
rozměr mravní.

Víme, že věda a umění
mohou nejlépe kvésti jen v
ovzduší SVOBODY, která není
jen požadavkem politickým,
ale vrcholně mravním. Víme také,
že svoboda - každá svoboda - je
zajištěna jen tenkrát, když
není ohrožen MÍR.

Kdo jsme to vlastně my, kteří
jsme se dnes zde sešli? Jsme
členové a přátelé Společnosti
pro vědy a umění.

Proč jsme se sešli právě dnes?
Protože dnes je 28. října,
státní svátek Československé
republiky - náš státní svátek.

Klademe si tedy otázku, proč
se scházíme právě dnes, nejen
jako Čechoslováci, ale také jako
členové a přátelé SVU. Odpověď
je nasnadě, když si uvědomíme,
proč jsme se sdružili ve Společnosti
pro vědy a umění.

Sloupek informací

**o důležitém dopisu signatářů „Charty 77“
říjnovému fóru o kulturní spolupráci
v maďarské Budapešti.**

Po roce 1968 začalo v Československu nicení všech významných hodnot svěbytné národní kultury, v mnoha ohledech připomínající léta padesátá a leckdy dokonce cosi horšího. Tato cílevědomá činnost, která nemá v naší historii pravděpodobně obdobu, je o to nápadnější, že probíhá v době, kdy se země sovětského bloku oficiálně ztotožňují se socialismem v době tzv. helsinského procesu. Řada českých a slovenských autorů žijících doma i v zahraničí, jakož i zahraničních pozorovatelů trvale na tento děj, který je v dnešní Evropě přímo kuriózní, poukazuje a analyzuje ho. Jeho různými průvodními aspekty se už nejednou zabývala Charta 77. Budapešťské fórum, jako shromáždění konané z usnesení účastníků helsinské konference a orientované ke sféře kultury má příležitost na tento jev upozornit. Politická garnitura, kterou vynesla v Československu k moci intervence vojsk varšavské smlouvy v roce 1968, zahájila krátce po svém nástupu politiku potlačování kultury. Z důvodů jen stěží srozumitelných a nevysvětlitelných, ani přímou vůlí intervenujících států, začala trhat všechny můstky duchovní kontinuity našich národů a nelitostně potlačovat všechny kulturní projevy, které se soběmi vymykají jejím ideologickým nárokům a narušují zjednodušený a primitivní obraz světa. V důsledku této politiky je frontální a životně nebezpečný útok na samou duchovní, kulturní a tudíž i národní identitu československé společnosti. Mnozí již nejednou zdůraznili, že tu jde o jakousi vládu zapomnění. Dějiny jsou falšovány, celé velké oblasti historických jevů a událostí zamlčovány a zkreslovány. Význam bezpočtu důležitých osobností je popírán, pakliže je vůbec dovoleno o těchto osobnostech mluvit. Existuje dokumentace o tom, kolika tisícům vědců, umělců, publicistů a dalších osobností, kteří by se za svobodnějších poměrů podíleli na tvoření národní kultury, je buď úplně nebo částečně zakázána nebo zmenožněna činnost. Kolik z nich je za svou dřívější práci pronásledováno. Kolik z nich bylo za svá díla trestně stíháno a uvězněno. Tisíce knih úřady vyřadily z knihoven a knihkupectví. Mnoho učebnic a slovníků nechaly přepracovat, zakázaly desítky děl. To vše z důvodů vskutku nicotných. Vše, co se ještě může uplatňovat veřejně je obestřeno a svazováno nesmyslnou sítí byrokratického svazu. Téměř všechno, co stojí pro svou kulturní hodnotu za pozornost a co se dočkalo bez

jediného uplatnění muselo být těžce vybojováno. Početné kulturní instituce, od vědeckých ústavů přes univerzity až po umělecké svazy, byly postupně zcela ochromeny. Tvůrčí potenciál společnosti a její hlad po suverenitě a autentických kulturních hodnotách nelze přirozeně nikdy administrativní cestou nebo zásahy policie úplně potlačit. I dnes vznikají v Československu důležitá díla v nejrůznějších oblastech duchovního života a i dnes se těší velkému zájmu veřejnosti. Mnohdy však mohou vzniknout a v některých oblastech dokonce vznikají výhradně jen mimo prostor oficiálně povoleného a schváleného a jsou širší veřejnosti téměř nepřístupná. Významné domácí texty, vědecké i umělecké, se šíří v početných strojopisných opisech, pořizovaných se značným rizikem anebo jsou publikovány v exilu. Mnohé kulturní podniky jsou možné jen na privátní nebo poloveřejné půdě, vždy vystavené nebezpečí úředního nebo veřejného postihu. Většina zajímavějších děl, jež se mohla objevit zcela veřejně byla těžce vyvzdorována a mnohdy tvrdě okleštěna cenzurními a autocenzurními zásahy. Přirozené vření kulturního života jako hlavního způsobu sebe-reflexe společnosti a přirozený styk tvůrců s publikem jsou tedy radikálně rozrušeny a mnohdy musí být obtížně suplovány různými náhradními a nedostačujícími formami. Výuka ve školách je při tom zcela podřízena ideologii, takže škola podává zkreslený obraz skutečnosti a neformuje kulturní povědomí mladé generace. Ale nejde jen o tyto zjevné obecně známé a víceméně postižitelné způsoby, jimiž je podvazována a znemožňována kulturní realizace našich národů. Jde i o některé jemnější tíže vyčíslitelné, ale o to nebezpečnější úkazy: Celkové byrokratické sešňorování společnosti, potlačení přirozené plurality, jejich pestře strukturovaných zájmů, vytvoření jakéhosi stavu bezdějinnosti. Dějiny jsou nahrazeny úředním plánem akcí, posílením obecného počtu bezmoci, beznaděje, frustrací a nesmyslnosti každého tvůrčího, společenského nebo občanského snažení, jakož i obsáhlé demoralizace touto politikou způsobované a prohlubující se pocit šedivosti a pustoty života, který provází. To všechno působí zlobně i na kulturu, která je konec konců vždycky výrazem ducha společnosti a zrcadlem své doby. Těžko kdy bude možné zjistit, kolik talentovaných lidí nemohlo nikdy, cokoliv významného vykonat. Nikoliv proto, že jejich dílo bylo zakázáno, ale prostě proto, že vůbec nevzniklo, protože tato tíživá životní atmosféra udusila jejich talent, takže se nemohl nikdy rozvinout do zralého tvaru. A těžko kdy bude možné zjistit, co by mohli veřejně působící vědci a umělci vykonat, kdyby měli jen trochu víc svobody a kdyby právě tato dusivá atmosféra předem katastrofálně nepodtýkala jejich tvůrčí možnosti. Všichni vědci nebo umělci nemají přirozeně povahu na to, aby se dokázali tomuto globálnímu tlaku poměru vzeptit, riskovat svou existenci a vstoupit do trvalé, otevřené a naléhavé konfrontace se státním a policejním aparátem. A proč by také básník, malíř, hudebník, historik, sociolog, filozof, či esejista musel být zároveň bojovníkem a hrdinou? Není cosi zrůdného na poměrech v nichž si tvůrčí svobodu nezávidí a posléze jakýsi, byť jen náhradní a neúplný kontakt s publikem mohou dopřát jen lidé, kteří neváhají riskovat vězení. Není takový vztah především obžalobou poměrů, které ho rodí. Předpokládáme, že Budapešťské fórum má k dispozici nebo si může opatřit konkrétní dokumentaci stavu, na který se tu pokoušíme jen stručně a všeobecně upozornit. Je to stav neospravedlnitelný žádnými politickými argumenty. V samém středu Evropy moc obsáhle útočí na samou duchovní integritu a totožnost dvou národů s dlouhou kulturní tradicí. Tento útok při tom vede vláda, která podepsala Závěrečný akt z Helsinek, mezinárodní paktů o lidských právech a jiné podobné dokumenty. Využíváme příležitosti konání Budapešťského fóra a opírajíce se o jeho autoritu chceme československé vládě připomenout závazky, které z těchto dokumentů vyplývají. Podle našeho mínění je světová kultura nedělitelná a její svobodný vývoj by měl být starostí všech lidí dobré vůle.

V Praze 25. září 1985

Václav Černý, Václav Havel, Petr Kabeš, Karel Pecka,
Jaroslav Seifert, Dominik Tatarka, Ludvík Vaculík,
Jiří Dienstbier, Eva Kantůrková, Petruška Šustrová
mluvčí Charty 77
Jan Lopatka, člen kolektivu mluvčích Charty 77

Rafael Kubelík opět promluví

Musí to být aspoň dvacet let, kdy se v novinách objevila zpráva, že náš světoznámý exulant, dirigent a skladatel Rafael Kubelík byl pozván pražským režimem, aby opět působil, třeba jen na čas, ve vlasti. Kubelík pozvání odmítl s odůvodněním, že je nemůže přijmout dokud každý Čechoslovák nebude mít zaručené právo kdykoliv vyjet a vrátit se domů. Nechce těžit z ojedinelé výsady.

K tomuto námětu se Kubelík vrátil během nedávného mezinárodního festivalu v Lucernu. Podle „Nových obzorů“ řekl Mistr v interview s místními novináři:

„Svoji vlast nosím stále ve svém srdci. Kdybych se dnes vrátil, uviděl bych lidskou bídu lidí, kteří jsou pronásledováni a sedí ve vězeních a já bych jim nemohl pomoci. Ti, kdož tam dnes řídí kulturu, jsou oportunisté, jimž bych ani nepodal ruku. Právě Čechoslováci, ale i praví Rusové, Poláci, Maďaři by mnou museli opovrhovat, protože vědí, proč jsem v Československu nezůstal. V cizině lze nekompromisně hájit stanovisko proti nivelaci pojmů a i nadále se zastávat pravého, ryziho národního ducha a citění. Režim mně slíbil všechno, pakliže se vrátím a kdybych se zavázal, že budu jen dirigovat a mlčet. Koncertní síně by byly plné komunistických funkcionářů, kteří by mi tleskali, zatímco venku by lidé stáli frontu na brambory, maso, chléb a nevinní z politických či jiných důvodů by seděli ve vězeních. Národ by mnou pohrdal a měl by pravdu.“

Při čtení těchto řádek jsem si uvědomil, jak by bylo důležité, aby se o tomto prohlášení dověděli lidé doma, aby jej četli krajané na Západě - hlavně ti, kteří si „urovnali poměr k režimu“ a jezdí pak domů na tácky a honosí se tím, čeho dosáhli ve světě. - Ovšem i cizí veřejnost by se měla dovědět o tomto zásadním stanovisku Mistra Rafaela Kubelíka k dnešnímu komunistickému režimu Československa.

/Kanadské listy/

STARÉ ČESKÉ KNIHY
z předválečné doby
prodává a kupuje
James West
2410 Shamrock Str.
San Diego, CA 92105

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich dražích domů

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 26, 1985 — Vol. X, No. 43.

Pán Bůh zaplat'!

Letošní chicagský Folk Fair se konal za krásného podzimního počasí v sobotu a v neděli 28. a 29. září v rozlehlých prostorách Donneley Hall.

Nezvykle časný kalendářní datum (obvykle býval Folk Fair v listopadu, anebo dokonce i začátkem prosince) - a fotbalový zápas domácího mužstva Bears na Soldier's Field v blízkosti Donneley Hall, na který chodí velké množství jejich fanoušků, dělalo účastníkům Folk Fairu starost, bude-li dobrá návštěva. Vždyť to totiž znamená, bude-li dobrý „business“. Pořádáním Folk Fairu město Chicago dává totiž nevýdělečným etnickým organizacím možnost k získání trošky finančních prostředků k jejich další existenci a činnosti.

Klub Domov z NSČK s vědomím o důležitém poslání našeho křesťanského týdeníku Hlasu národa, již po několik let odevzdává čistý výtěžek ze svého jídelního a kulturního stánku administraci H.N., na jeho podporu k jeho udržení.

Hezké podzimní počasí v sobotu a v neděli 28. a 29. září jistě přispělo k tomu, že byl letošní Folk Fair hojně navštíven. A tak zmíněné obavy z malé návštěvy se rychle rozplynuly. Rovněž kupní poptávka se zlepšila oproti posled-

ním létům, a snad bylo i méně různých stánků než bývá - a tak myslíme, že všichni mohli být spokojeni s dobrým finančním výsledkem.

Kulturní hodnotné programy seznamovaly chicagské obyvatelstvo s etnickou pestrostí jeho města a národními tradicemi, obětavě a s láskou udržovanými jednotlivými skupinami.

Naši zdejší krajanskou národní větev reprezentoval Klub Domov z NSČK, Moravská kulturní společnost a Národopisný kroužek Ústředny moravských spolků; rovněž naše královna polek Vlasta Kršková s manželem Jendou a jejich kapelou. Všechny naše jmenované skupiny měly stánek s jídlem, stánek kulturní a vystupovaly v etnickém programu.

Taneční skupina Beseda/Domov předvedla úspěšně v choreografii Jana Uhlíře a Zdenky Židlické v neděli ve 4:00 hod. odpoledne valašské tance. Tančili Dana a Blanka Vedralovy, Veronika Trousilová, Alice Halvová, Zdenka Židlická; Dalibor Zeman, Zbyněk Židlický, Charles Klapp a Jan Uhlíř.

U kulturního stánku se návštěvníci opět obdivovali krásám vzácného řezbářského umění našeho věrného, obětavého a nábožensky a národně hluboce uvědomělého lidového umělce Jana Bouze z Kanady, tatínka Áži Chrobákové a Pavly Šulcové, jejichž rodiny za pomoci svých přátel vždy tento výstavní stánek uskuteční.

U našeho jídelního stánku bylo letos opravdu živo, a měli jsme radost z velké poptávky po našich národních „specialitách“ (bramborácích, dršťkové polévce, řízcích s bramborovým salátem, uzeným s knedlíkem a zelím) - výborném domácím pečivem a cukrovím. Ze soboty na neděli obětavé členky ještě „dopékaly“ zásobu pečiva, která se za sobotu podstatně zmenšila, takže na neděli by ho

nebyl nedostatek.

Všem našim kuchařkám, na jejichž vyjmenovaných dobrotách si návštěvníci Folk Fairu pochutnávali, těm, které vše připravily na bramboráky a neúnavně je smažily či připravovaly teplá jídla předem doma, stejně jako těm, které zákazníci při prodeji jídla a pečiva obsluhovaly - z hloubi srdce děkuji. Mé upřímné díky patří též Vám všem, kteří jste pomohli s dovozem a odvozem věcí na Folk Fair i s nákupem všech potřebných věcí k naší účasti na něm. Můj vděk necht' přijme pan Bouz, který nám vždy ochotně zapůjčí k vystavení své výtvary - které jeho pilné ruce „objevují“ ve dřevě Bohem svěřeným talentem. Děkuji též těm, kteří se o tento stánek jako vždy obětavě starali. Rovněž upřímně děkuji taneční skupině Domov/Beseda za reprezentaci naší národní tradice lidových krojů a tanců na celoamerickém fóru.

Nevyjmenovávám jednotlivě všechny obětavce, protože někteří si to nepřejí a považují takovou solidární pomoc za samozřejmý důkaz své víry. Sám člověk toho mnoho neudělá. To, co jste opět dokázali společně, udělali jste obětavou, dobrovolnou nezištnou, avšak stálou a uvědomělou spoluprací vás všech. Znovu jste tak potvrdili, že chápete důležitost našeho zdejšího křesťanského tiskového apoštolátu v národním jazyce. K jeho udržení a podpoře jste opět obětovali svůj čas, síly a dokonce i hradily výlohy za nákup věcí, které jste

POZVÁNÍ NA VZPOMÍNKOVOU OSLAVU 28. ŘÍJNA

Oblastní výbor československé národní rady americké Chicago vzpomene

67. výročí 28. října 1918
v neděli dne 27. října 1985
ve 3:00 hod. odpoledne
ve škole Karel Havlíček -
(15th a Ridgeland Ave.,

Berwyn, Ill.).

Zdeněk Štěpánek nás provede naší stovčatou Prahou - historickou i dnešní - v nahraném recitačním pásmu, podkresleném hudbou a světelnými obrazy Prahy.

Jiřina Podgorná obohatí program zpěvem.

Ing. Karel Kríž vzpomene krátkým proslovem význam 28. října 1918.

Dar \$5.00.

Lístky v předprodeji v Ciceru v úřadovně ČSNRA - (2137 Lombard Ave., /☎ 656-1117/ od 9:00 A.M. - 2:00 P.M.); v Berwynu v obchodě Čihák World Travel, Inc. - (6302 West Cermak Rd.) - a u F. Pancnera 6514 W. Cermak Rd.

Přijďte vzpomenout s námi tohoto slavného dne v historii Čechů a Slováků.

Srdečně zve
pořádající výbor.

potřebovaly k navaření a napečení všech těch dobrot, které jste na Folk Fair přinesly.

Pán Bůh zaplat', a ochraňuj Vás i Vaše rodiny ve zdraví a zehnej Vám.

Vděčně Vás
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Formanův film v Ciceru

V promítání českých filmů budeme pokračovat a na program máme film Miloše Formana „Černý Petr“.

Miloše Formana, dnešního nejúspěšnějšího českého režiséra v exilu, čerstvě vyznamenaného hollywoodským Oscarem za nejúspěšnější film loňského roku „Amadeus“, Vám zajisté nemusíme představovat.

Film „Černý Petr“ je jeho prvním celovečerním filmem. Je to svěží film, plný vtipných zápletek. Je to příběh obchodního detektiva, který podezřívá z krádeže blízkého přítele obchodního vedoucího. Příběh je plný humorných scén, které se odehrávají, když detektiv Petr sleduje podezřelého z krádeže a přitom se pro uši zamiluje.

Nenechte si ujít tento jedinečný film, plný vtipných a humorných veselých zápletek, jak to Forman dovede.

Film budeme promítat v pondělí 4. listopadu v 7:30 hodin večer v Masarykové škole v Ciceru, 5701 W. 22nd Pl.

Odbočka „28. říjen“

vstupné \$6.00 za osobu
pro krojované pouze \$3.00

**Kašpárkovo
loutkové divadlo,**

v sobotu 26. října 1985
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykové škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

vás srdečně zve na

Československý národní krojový ples

v sobotu dne 26. října 1985

VE DVORANĚ SOKOLA BROOKFIELD
3907 PRAIRIE AVENUE, BROOKFIELD, ILLINOIS

HUDBA BRATRA GEORGE PÍCHY A JEHO „VESELÁ KAPELA“
VSTUP: 7 HOD. VEČER VYSTOUPENÍ: 8 HOD. VEČER

Kuchyně se otvírá v 7 hodin večer
VSTUPENKY - u členů MKS, a u pokladny

Pro rezervaci volejte: Frances Zebig: ☎ 246-3194

Pozvání na krojovaný ples MKS

Moravská kulturní společnost pořádá svůj 21. krojovaný ples v sobotu dne 26. října 1985 ve dvoraně Sokola Brookfield, 3907 South Prairie Avenue, Brookfield, Illinois.

V bohatém národopisném programu předvedou tanečky naši nejmenší - školní děti, mládež a dospělí. V naší výborné kuchyni máme pro Vás připravenou svičkovou, obložené chlebičky, dršťkovou polévku a pečivo všeho druhu. U baru budou k dostání nápoje všeho druhu. Hned po programu bude vyhrávat k tanci známá Veselá kapela George Píchy.

Naše činnost minulého roku byla bohatá a úspěšná. V době vánoční jako každým rokem zajeli jsme zpívat koledy a obdarovat naše stařenky a stařečky do České útulny. Zúčastnili jsme se chicagského „Folk Fairu“, „Vánoce kolem světa“ v chicagském muzeu Science and Industry, Českého katolického dne, Plesu sdružených československých organizací, tančili jsme pro našeho presidenta Ronalda Reagana, naše krajany a pionýry ve Spillville, Iowa na Státní výstavě ve Springfield, Illinois, v Cedar Rapids, Iowa dosud hodně obydlených našimi krajany, na Sokolském sletu a jinde.

Přijďte se s námi obveselit, zasmát, zatančit, dobře najíst, napít, pobavit a podpořit naši organizaci, která svou prací a činností obětavě pomáhá udržet naše národní kulturní tradice ve zdejší naší krajanské větvi.

Vstupné \$6.00 za osobu, pro krojované účastníky pouze \$3.00. O rezervaci pro deset i více osob u stolu volejte Frances Zebig, ☎ 246-3194.

Srdečně Vás zve a na shledanou se těší,

Výbor M.K.S.

DOBA "BĚHEM ROKU"

30. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — posilni naši víru i naději a roznět' naši lásku, — at' milujeme tvá přikázání — a zasloužíme si splnění tvých slibů. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE (Jer 31, 7-9)

Toto praví Hospodin: Oslavnjte Jakuba, jásejte nad prvím z národů, at' je slyšet váš jásot: Zachránil Hospodin svůj národ, zbytky z Izraele!

Hle, přivedu je nazpět ze severní země, shromáždím je od končin země; slepí a kulhaví budou mezi nimi, spolu se ženami v naději a nedělkami; veliký zástup bude těch, kteří se sem vrátí.

Přicházejí s pláčem, ale útěchou je doprovázím; přivedu je k vodním proudům přímou cestou, na níž neklopýtnou. Nebot' stal jsem se Izraelovi otcem, Efraim je mým prvorozcem.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDUM (Žid 5, 1-6)

Každý velekněz, vybiraný z lidí, je ustanovován jako zástupce lidí v jejich záležitostech u Boha, aby podával oběti nekrvavé i krvavé za hříchy. On je pak schopen cítit soucit s chybujiícími a bloudícími, protože sám je stejně podroben slabosti. A právě proto musí podávat sám za sebe oběti za hřích, jak to činí za ostatní lidi. Nikdo si však nemůže tu důstojnost vzít sám, nýbrž musí být jako Áron povolán od Boha.

Tak si ani Kristus nepřisvojil slávu velekněžství sám, nýbrž mu ji dal ten, co k němu řekl: 'Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe', jak říká i na jiném místě: 'Ty jsi kněz na věky na způsob Melchizedechů'.

SLOVA SVATĚHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 10, 46-52)

Když vycházel Ježíš s učedníky a s velkým zástupcem z Jericha, seděl u cesty syn Timaitův, Bartimaios, slepý žebřák. Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Mnozí ho napomínali, aby mlčel. Ale on tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho!" I zavolali toho slepého a řekli mu: "Vzchop se, vstaň, volá tě!" I odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš mu řekl: "Co chceš, abych ti učinil?"

Slepý odpověděl: "Pane, at' vidím!"

I řekl mu Ježíš: "Jdi, tvá víra tě zachránila." Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

Tomáš Špidlík:

Služba Bohu

V starém ruském čísle Bezbožníka jsem četl: Církev je svými formami a výrazy vázaná na feudální systém. Snižuje člověka na Božího sluhu-rusky: rab Božij. Učí člověka hrbít se před všemocným pánem v kostele a to se přenáší do života. Křesťané mají sluhovskou, otrockou mentalitu. Proto feudální páni Církev podporovali - vyhovovalo jim to.

Známý kněz podotkl: „Snad je na tom trochu pravdy. Neměli bychom dnes moc užívat výrazů 'sluha Boží', 'sloužit Bohu'." Dodal jsem pichlavě: „Pak se už nebudeme modlit v žalmech 'Hospodin je můj pastýř' /Ž 22,1/, abychom nepropagovali primitivní hospodářské stadium lidstva, ani 'Hospodinu patří království' /Ž 21,29/ mohla by to být propaganda monarchie.“

Náboženský slovník je obrazný, obrazy bere z lidského prostředí. Mají-li dostát náboženský význam, musí se očistit od nedokonalosti denního života. To platí i o výrazu Otce. Nemůžeme si Ho představit podle typu každého otce... Výraz „sluha Boží“ je předfeudální. Zvl. Starý zákon je ho plný. V Novém zákoně čteme Kristovo ujištění: „Už vás nejmenuji sluhý, ale přáteli...“ Výraz „sluha Boží“ se rozmnožil v knihách baroka. Feudálnímu prostředí byl tento výraz běžný. Čestný šlechtic sloužil věrně králi a žádal čestnou službu od svých poddaných. I papež a biskupové měli své služebnictvo. Ale obvykle se dodává: „Bohu jedinému sloužit.“ /Mt 4/. Izrael slibuje po svém vysvobození z Egypta sloužit Bohu jedinému. Tedy na prvním místě to znamenalo svobodu národní. Každý národ měl svá božstva, Jahve se stává Bohem Izraele a nahřazuje, aby všechna ostatní božstva zavrhl. Tehdejší lidé se božstev báli. Jit územím a nezývát božstvo kraje se považovalo za riskantní. A přece Bůh Izraele to zakazuje a ujišťuje Židy, že se nemusejí nikoho bát. Když mu budou sloužit, ochrání je! Služba Bohu znamená tedy v Písmě i osvobo-

zení náboženstvo kosmické. Přírodní síly jsou v rukách Božích. Voda zahubila Egypt'any, Židy na poušti osvobodila. Bůh bránil institucizaci vlády ve vyvoleném národě. Varoval Židy ústy proroka Samuela, že budou zase otročit svévolným králům. Nakonec království připustil, ale vládcí Izraele mají nárok na poslušnost, jen když si je Bůh vyvolí.

I ve Starém zákoně je naznačeno osvobození od sebe, zlých návyků a myšlenek. I proroci udělali zkušenost, že se jim v srdci ozývají i hlasy, navádějící ke zlému. Kdyby je poslouchali, zničili by se. Zachrání je jen služba Bohu a nic jiného. Myšlenka „sloužit Bohu“ inspiruje i sv. Ignáce z Loyoly. Chce sloužit vyššímu Pánu a opustit nižší. Nežene ho obava z malých pánů, nemá pocit, že by ho někdo pronásledoval. Byl voják, který uměl svou vůli prosadit u jiných. Hledá službu u většího Pána, nakonec u Krista. Inspiruje ho myšlenka, že tam udělá daleko víc než kdekoliv jinde. Tyto ohromné možnosti se snažil sv. Ignác vyjádřit ve svých Exerciciích a užívá obrazu typického v době výbojů. Finiguje ideálního krále, který chce opanovat zemi, aby zavládl spravedlivý sociální řád. Vyzývá rytíře dobré vůle, aby se k němu přidali. Dnešní kazatelé se obvykle za rytířskou formu omlouvají, dnes by se musel snad vykreslit veřejný pracovník, který rozřeší všechny sociální otázky ap. Když vybízí sv. Ignác k rozjímání o povolání 12ti apoštolů, přidává poznámku:

„Uvažte o tom, jak to byli obyčejní lidé z nejjednodušších podmínek a přitom k jaké ústojnosti, k jakému poslání povolání.“ Jinými slovy, jaké obrovské možnosti dal Kristus těm obyčejným rybařům z Galileje, když se dali do služby Boha.

Když se mluví o Božím povolání, žasnou všichni autoři nad divem milosti, která tu působí. Ale sv. Ignác vidí rád všechny tyto otázky z hlediska praktického, lidského. Vlastní zkušenost a dlouhá praxe v duchovním vedení jiných ho přesvědčila, že existuje cosi jako Boží psychologie v jednání s lidmi. Bůh jakoby stále hledal v dějinách někoho, kdo, vyhoví, Jakmile se mu dá někdo k dispozici, už ho nepustí. Jedno povolání střídá druhé, stále vyšší a stále odpovědnější. Nejsou to ovšem všechna poslání navenek. Duchovní život zná především obzory vnitřní. Ale je tu vždycky rozvedení lidských možností do hloubky a do šířky.

Uzavřeme svou úvahu časovou aplikací. Uplatnění možností a schopností člověka je ideál, o kterém sní moderní pedagogie. Proto se už od počátku dělají psychologické testy, hledí se zjistit sklony a dovednosti dítěte. Stát se vyzývá, aby to bral na zřetel a všem dal možnost se uplatnit. A přesto dnes tolik mladých lidí mluví o frustraci, ztraceném životě, zakopaných talentech, o tíži všednosti a banality. Genius se uplatní, když ho někdo objeví a umožní mu cestu. Bůh chce objevit všechny a otevřít cestu všem ve své službě. Je však potřeba dát se mu k dispozici.

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

**Sestra Vlasta Vrázová
se rozloučila
se F. Pancnerem
nad jeho rakví v obřadní
síni Maříkova pohřebního
ústavu v Berwynu
za nás za všechny
v následujícím projevu**

**Dear Pancner Family and
Friends of the deceased, máli
přátelé zesnulého,**

přišli jsme se rozloučit s přítelem dávných let. S ním odchází nejen milý přítel, ale výrazný představitel vymírající staré krajanské generace. Když se dnes s ním loučíme, blížíme se ku konci důležité kapitoly krajanského života. Většina vás zde přítomných znali jste ho, jako starého pána; jen málo z nás si pamatuje jeho začátky, když přijel do Chicaga jako vyučený knihkupec ze starého kraje, který si přinášel s sebou mnoho plánů a nadějí. A je to tak krásné, když můžeme říci, že se mu všechny uskutečnily, i když za velkých obětí sice a teprve po dlouhých letech.

Jaké bylo to české Chicago když sem přišel mladý Pancner? Bylo to před první světovou válkou a Češi se tu vzpínali a prosperovali. Budovali nová předměstí, stavěli sokolovny, národní síně, školy, kostely. Nebyly žádné podpory v nezaměstnanosti, welfare ani social security, každý se staral sám o sebe a pomáhal nejbližším. Češi si byli vědomi svých lidských povinností a starali se sami o své slabší a staré v útulně. Ve školách učili děti česky, v Sokole jim dávali fyzickou sílu a vštěpovali ideály sokolské. Tou dobou vycházeli v Chicagu čtyři denní časopisy, ale ne všechny prosperovaly. A byla tu řada dobrých redaktorů, především dr. Vojan, strýc Pšenka, básník

Mach a další. Jak bohaté to dědictví, které nám zanechali - ale co zbude po nás?

S přítelem Pancnerem snad odchází poslední, kdo každého z nich znal osobně; mého dědečka - vydavatele Svornosti, mého otce a všechny ostatní.

Mladý Pancner měl pro všechny své povinnosti hluboké pochopení. Začínal svůj obchod s velkým dluhem, který poctivě po léta splácel. Když se oženil s krajankou, pracovali oba dva a vychovávali rodinu. Nepočítali hodiny námahy.

Krajanská obec žila tenkrát ve velkém vypětí a stálém vzrušení. Přežila první i druhou světovou válku. Našeho přítele postihla rodinná tragedie úmrtím jeho milé, obětavé ženy. Bylo mu líto, jak mi pravil: „Nic se mnou neužila, než práci a práci. Na nic jiného jsme neměli čas.“

V posledních letech jsme posedávali spolu vzadu v jeho kamrlíčku a povídali si o starých časech. „Pamatujete si“ - začal jeden z nás, a vzpomínky se hrnuly. Připomínali jsme si i staré krajanské boje a na vše jsme se už dívali z velké dálky. Svět se nám měnil šíleným tempem. Kdo a co nahradí to staré, osvědčené?

(Pak Vlasta Vrázová pokračovala anglicky a nakonec se znovu vrátila k češtině.)

Dear Pancner family,
hear with me for speaking Czech, but you know that to your father, grandfather, uncle the Czech language was close to his heart. I have been reminiscing about old times and reminding his younger friends about his and his wife's start in life, their determination to succeed, the long hours in the book store. It is a world which you in this modern age can hardly understand. Whatever the Czechs had built

here for themselves and for their community, they built well and with a purpose. There was no government or local aid, no compensation for unemployed, no social security, no welfare. Dear friend Pancner always stood on his own. It took many years of penny saving and long hours to build his empire in which he was his own master. He became a solid part of that independent Czech community of new prosperous neighborhoods. Friend Pancner had a purpose in life and instinctively knew what he wanted. To Americans some of it might have seemed strange or unnecessary but not to a Czech patriot. His duty was quite clear: to preserve Czech culture, especially the written word. His nation had been saved over the centuries by writers with ideals. The book was everything. It was a living thing to the Czechs suffering under foreign rule and this is what your grandfather well knew. He imported lovely crystal glass for his store, but his true love were books, old books, and new books, by good authors who inspired readers with a purpose in life. That is why, in his late years, he traveled to Czechoslovakia, not

to enjoy himself as others do, but to dig in old archives and book dumps to discover and save books banned today by the Communists. And he returned home triumphantly to tell us: „I've saved many books again.“ That was his mission in life. You who knew him well, know that he was a loyal American citizen, but deep in his heart was the inherited love for books, the books that inspired his nation to survive centuries of foreign rule, two world wars and now were destined to outlive Communist domination. When we pay homage to our friend today, it is with gratitude that we thank him for his contribution to the country of his birth. To You we extend our sympathy at the loss of Your beloved head of the home.

*

Vzpomínám - a vždy budu vzpomínat na přítele Pancnera, na jeho radost z každé zachráněné české knihy. Smával se vděčností za to, co se mu podařilo vyhrabat ztracených a zakázaných knih a přivést do Chicaga! Namáhavě se šoural do svého podzemního tajemného světa v basementu, kde ukládal svoje poklady.

Je těžko vysvětlit

Američanům oč mu šlo. Asi i rodině se to někdy zdálo pošetilé. Pokračoval prostě v práci českých buditelů. Jirásek v Temnu popisuje jak vlastenci udržovali národní vědomí při životě knihou, tajnou četbou. Časy se sice změnily, ale jen v něčem. Náš přítel už neskrýval knížky v lesích, nechodil po tajných cestách, ale létal v posledních letech každý rok do Československa za stejným posláním, neboť v Československu je zase temno. Zakázaní autoři vkládají svoje myšlenky a naděje v národní obrodu do svých knížek a nové generace obětavých nakladatelů v exilu vydávají tyto knížky. Kéž je to k povzbuzení českého národa!

Přítel Pancner dobfé chápal svoje poslání, kterému zůstal věren. Nikdy nepřestal věřit v poslání dobré knihy, a nikdy se nedal obalamutit novotou, která by brala národu smysl jeho dějin a víru v lepší budoucnost. Svým přesvědčením, svou vytrvalou prací zůstal věren poslání českého buditele. Budeme ho velmi postrádat a vděčně vzpomínat. Rodině vyslovujeme upřímnou soustrast a české veřejnosti klademe za úkol, aby jeho dědictví nám bylo zachováno na dlouhé časy.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

V zármutku oznamujeme všem našim přátelům, známým a celé krajanské Americe, že na Stvořitelovo zavolání odešel z našeho rodinného středu náš drahý otec, bratr, dědeček, pradědeček a strýček, pan

FERDINAND PANCNER
knihkupec,
zakladatel a majitel známého
obchodu F. Pancner Inc.
(6514 West Cermak Rd. Berwyn, Ill.)

Zesnul tiše v universitní nemocnici Loyola v Maywood, Il. v pátek 18. října 1985 v požehnaném věku 93 let.

Narodil se v Kyjově na Moravě a do USA přijel před 74 lety ve svých devatenácti letech. Z těžkých začátků vybuodoval se svou chotí úspěšný importní obchod, aby sloužil všem krajanům v celých Spojených státech dobrou knihou, domácími speciálními potřebami pro krajanské domácnosti a nejrůznějšími vzpomínkovými předměty.

Byl členem bratrské pojišťovací jednoty ČSA, Sokola Slávský, Bohemia Lodge No. 202, IOOF a Grémia obchodníků celé Čermákovy třídy.

V úterý 22. října v 7 hodin večer jsme se s ním rozloučili v obřadní síni Maříkova pohřebního ústavu (6507 W. Cermak Rd. Berwyn, ☎ 484-6310). Nad jeho rakví promluvil MUDr. Zdeněk Hruban z Chicagské university, sestra Vrázová z ČSNRA, chicagský misionář Vojtěch Vít, O.S.B. a pan Fr. Kostka.

Ve středu 23. října v 10:30 dopoledne jsme pak tělo našeho drahého zesnulého doprovodili do obřadní síně krematoria hřbitova Woodlawn Memorial Park, kde bylo pohřbeno zehem.

Děkujeme všem, kdo mu věnují vděčnou vzpomínku:

Fred O. PANCNER s chotí Lois a Robert PANCNER, synové;
Norman, Leslie s manželkou Mary, Nancy BLAKELY s manželem Lloyd, Carol STILER s manželem Gary a Allen, vnoučata;
Bradley BLAKELY, pravnuček;
Miles PANCNER, bratr; Dr. Ronald PANCNER s manželkou Kris, synovec;
Jean Lundberg s manželem Lloyd, neteř;
praneteř, prasynovci s rodinami v Československu.

599-4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

vyrobsky vyučený sklenář a dělník a otec v Československu

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

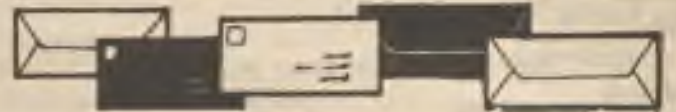
Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

DOPISY našich čtenářů

Lima - Peru
Jižní Amerika

Důstojný Otče a milý spolubratře.

Poznovu srdečně Zaplat' Pán Buh za H.N., který mi pravidelně přichází a spojuje s domovem i s Vámi všemi. V číslech 20. a 23. jsem se nemohl dost vynadivit, jak jste správně informovali v Sloupku o situaci v Peru. Sloupek o volbě presidenta byl výtečný, myslil jsem, že to napsal někdo z Perú. Děkuji také za přání k mému jubileu. V čísle 23. je článek Dr. Miloše Vítka, škoda, že byl bez adresy. Já totiž znal osobně jeho otce, bratra Zdeňka a Antonína, který byl kaplanem v mém rodišti v Příbrami. S ním jsem strávil dva roky na faře Hluboš, pak jsem šel „na vojnu“ a on se stal kanovníkem u svatého Víta v Praze; jemu děkuji, že jsem se stal salesiánem. Byl zatčen gestapem na svátek Srdce Páně v roce 1942 - (chtěli jej odvést přímo od oltáře); byl odvezen do Peškovy vily v Bubenci, potom do Osvětimi, kde byl utýrán 3/9 1942. „Dotrpl hrdě pro příklad všem

budoucím synům této země - bylo napsáno v úmrtní oznámce. Doktor František byl na vyslanectví v Londýně s Janem Masarykem, potom vyslancem ve Vídni. Jeho manželka žila a zemřela jako světice ještě před válkou. Měli jediného synka Jirku. Nevím, zda-li přečkal ten koncentrák. Zdeňek byl přítelem Švehly v agrární straně a byl zastřelen den před osvobozením. Tak končí rodina Bořků Dohalských z Dohalic, slavná a o náš národ a vlast zasloužilá od XIV. století.

Tedy máme v Peru nového presidenta. Volby šťastně skončily přes veškeré úsilí komunistů „Sendero luminoso“ je znemožnit. K pomoci přišla stávka státních zaměstnanců, která skončila 10. srpna; posléze se připojili také poštovní zaměstnanci, a tak jsme byli dlouho bez poštovního spojení se světem. Podle zdejšího zvyku se 28/7 (národní svátek) nový president ujal vlády. V úvodním proslovu řekl, že bude pracovat proti nespravedlnosti, vykořisťování a bídě ve jménu Božím. Chce být presidentem

nejen Apristů (jeho soc. demokrat. strana), ale všech Peruánců. Poukázal na inflaci, která se blíží k 200 %, na platy, všech pracujících posledního stupně, kde dělník vydělá pouze 28 dolarů za měsíc, a na neúnosnou byrokracii. Na příklad v Limě máme podnik, kde je 11.000 zaměstnanců s platem dva biliony solů, což je více než dostane 175.000 učitelů v celé republice. V našem hlavním městě Lima, kde pracuje 38 % všech Peruánců se utratí 85 % všech státních investic, zatímco venkov a lid v provinciích, kde žije 62 % obyvatel dostanou pouze 15 % investic. Na ministerstvu zemědělství v Limě je celá polovina z jeho 28.000 zaměstnanců, a v provinciích jich je nedostatek. I v rybářství se špatně hospodaří: z každých 100 kg ryb je 1 kg ku potravě a 99 kg se dá na rybí moučku. Pozvednout morálku, skončit s teroristy jakéhokoliv původu, vyhladit narkotrafikanty, snížit koupi válečného materiálu z komunistických zemí a zlepšit život vesničanů, to si vytkl nový president za cíl své vlády.

Perú dluží cizině 14 bilionů dolarů, ale za vývoz obdrží pouze 3 biliony. Peru chce a bude své dluhy platit, ale žádá lepší podmínky. V příštích 12 měsících bude platit pouze 10 % z vývozu a ne 60 % jak žádají bankéři. K uskutečnění plánu budou státní výdaje sníženy co možno nejvíce. Hned na počátku na ministerstvech a na státních podnicích byl snížen počet zaměstnanců; cena dolaru zamrzla na 13.977 solů, úroky bankovní byly sníženy až na 45

%, zamrzla cena benzínu, cena petroleje byla snížena na 3.487 solů za jeden galon. K lepšímu využití pšenice je chléb s přísadou 13 % otrub, a bochník stojí 200 soles. Kolují pověsti, že bude zákaz zvyšování mzdy dělníkům, kteří ale mohou žádat půjčku až do jednoho milionu, splatnou po částech a bez úroků. Vláda připravuje zaměstnání pro 250 tisíc nezaměstnaných v příštích 4 měsících. Na podporu industrie je zakázán dovoz kolem 200 předmětů jako jsou: oděvy, boty, televizory, nápoje a pod. Počítá se, že tím ušetří 140 milionů dolarů ročně. Na prvním místě bude podpora zemědělcům v „Sierra“ (t.j. hornatá část Peru mezi 2500 až 4000 m nad mořem, v rozloze kolem 388.000 km².) Končí centralizace, stát bude rozdělen na 8 finančních krajů, každý s jistou autonomií a s novou Bankou národního rozvoje „BANDES“; personál této banky se utvoří z přebytečných zaměstnanců v bankách. Velké podniky musí koupit „Akcii národního pokladu“, aby měla vláda do začátku peníze.

Boj proti narkotrafikantům měl velký úspěch. 13/9 bylo zabaveno 5 letadel s nákladem kokainu a s množstvím materiálu na jeho výrobu. Několik týdnů později bylo zachyceno 8 nových letadel s 250 kg pasty (t.j. polovýrobek kokainu). Dvanáct domů, které byly majetkem pašeráků kokainu bude sloužit za útulek pro opuštěnou mládež.

„Sendero luminoso“ stále řadí pod vedením soudruha Casali;

počítá se, že za posledních 40 dní povraždili na 500 vesničanů. 5. října se vzbouřili žalařovani teroristé v žalaři Luriganche. V nastelé bitce vězňů zapálili slavníky a pod.; uhořelo 30 vězňů. Po vzpouře bylo zjištěno, že byl připraven hromadný útek.

Ceny potravin stále stoupají. Na ukázkou vám podávám některé ceny za jeden kg: maso hovězí 30.000 solů, zemáky 2500, kamote (sweet potato) 2000, yuka (Maniok) 2250, nudle 9400, vejce (6 kusů) 8000.

V důvěře v pomoc Boží a dobrou vůli vlády, doufejme, že se vše překoná a brzy nastanou lepší časy.

Důstojný Otče: srdečně Vás a všechny čtenáře H.N. zdraví a při mši svaté vzpomíná

Vám vděčný
J. Soukup, SDB

Drahý Otče misionáři Soukupe, děkuji za milý a zajímavý dopis. Jsem rád, že se mi podařilo v Sloupku zachytit politickou situaci v Peru a presidentskou volbu správně. Dělal jsem to podle francouzských novin „Le Monde“, dvou západoněmeckých s přihlednutím k našim americkým. Řetěže jsou v tomto směru obvykle informovány dost ledabyly. Snad ten váš nový mladý věřící president si bude schopen najít pozitivní spolupracovníky, s nimiž se mu podaří Perú - zemi sv. Říženy Lidské - zachránit před komunismem. Má to ovšem těžké: bojovat proti pašerákům s narkotiky, z jejichž výtěžku nakupují zbraně na guerillovou válku, nemilosrdně zabíjejí všechny nevinné, kdo jim stojí v cestě, a zároveň odstraňovat bídu a zemi budovat. Kéž peruánský lid i třída bohatých jeho snahy pochopí a všestranně podpoří, aby v nich mohl uspět a Peru zachránit.

Hlas národa Vám rád posílám za příspěvky, které nám dobří čtenáři „přibalují“ někdy navíc na tiskový fond. A přestavte si, že to jsou ponejvíce „groše vdoviny“. Ti, jimž bylo dáno Bohem zdraví a mohli si vydělat víc, často k předplatnému nepřidají ani o dolar víc. Inu, tak už to mezi námi chodí.

Vděčný dík za osobní vzpomínku na zasloužilý rod Dohalských, jehož členové sloužili Bohu i národu po celá staletí skutečně věrně.

Jak Vám slouží zdraví? Zase se nám brzy ozvěte. Naši čtenáři rádi čtou zprávy od našich misionářů.

V Boží lásce Váš spolubratr
Vojtěch Vít, O.S.B.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Největší výběr křišťálového skla z Československa a jiných zemí. Keramika Chodovia z Domažlic, moravská, slovenská ve velkém výběru.

VÁNOČNÍ BLAHOPŘÁNÍ v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě.

Kráječ knedlíků imp. z Československa, nerezavící, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák ze železné litiny, \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení:

Ořechy, krabička 50 kusů \$8.50, poš. \$10.50.

Rakvičky, 10 kusů za \$3.50, poš. \$4.95.

Pracny, kus 35¢, poštou nejméně 10 za \$4.75.

Czechoslovak Pastries \$2.75, poš. \$3.75.

Alpa-francovka liniment, 8 tekutých uncí, \$5.00, poš. \$7.50.

IMPORTOVANÉ SUSENÉ HRÍBKY:

Tmavší, hruběji krájené, lb \$39.-, poš. \$42.45 - 1/2 lb \$20.-, poš. \$22.65 - 1/4 lb \$10.50, poš. \$12.35.

Světlé, jemně krájené, 1 lb \$24.-, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.35.

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Znakky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Umocpu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Dallas - Texas

Vážená redakce.

Obdržel jsem dnes číslo 41. z 12.X.85. Velmi rád čtu Hlas národa, hlavně, že jsou tam zprávy z Evropy i z celého světa a je to všechno psáno objektivně a pěkně česky. Dobře česky rozumím a čtu, ale bohužel jen málokdy mám příležitost slyšet a mluvit česky v Dallasu. Snad jako u vás, je u nás dost českých emigrantů, ale málo se vidíme. Já jsem rozený v Texasu, ale rád se setkávám s lidmi z Československa.

Líbil se mi článek „Dokument o životě kat. církve na Ukrajině“. Moc mě zajímají zprávy o druhých Slovanech. Taky jsem rád, že jste dali do tisku tu komunistickou blbost „Jak je to s církvemi v Československu“ /z Československého světa/. Už jsem si přečetl tento článek v Československém světě, jsem přece vděčný, že jste to dali do tisku v Hlasu národa a doufám, že na to teď odpovíte. Články Tomáše Špidlíka velmi rád čtu.

My v Dallasu jsme vám moc vděční, že jste dali do tisku zprávy o našem „Klobásovém festivalu“ dallaského „Českého klubu“ i zprávy o Českém dnu na státní výstavě. Obě slavnosti se nám pěkně podařily.

Taky se mi v nejnovějším čísle líbí dopis paní Kristyníkové z Moulton TX., i odpověď Otce Vojtěcha. Je v tom všem velká pravda. Situace v naší církvi americké - mi nevypadá dobře. V Texasu, kde lidé jsou většinou baptisté a jiní protestanté se naše katolické kostely často chtějí podobat protestantským. V neděli rád chodívám do kostela sv. Eduarda, kde se slouží každou neděli mše sv. polsky pro emigranty z Polska, anebo na mše sv. byzantského obřadu, které se slouží v kapli „Holy Trinity Seminary“. Otec Robert Karl, který jí slouží, cestuje každou neděli z Houston pět hodin do Dallasu autem. Jinak se katolické kostely dnes moc podobají protestantským. I když je mi dnes 31 let, dobře se pamatuji, že když jsem byl chlapec, bylo vše jinak než dnes, což já i druzí litujeme. Jen několikrát ročně je sloužena v Dallasu mše sv. česky, a to proto, že většinou naši lidé dnes už nerozumějí česky. Většinou i naši kněží v Dallasu jsou liberály a nerespektují tradice katolické církve. Samozřejmě, že také proto nemají zájem o zachování náboženských tradic našich českomoravských lidí v Texasu.

Velmi rád čtu pěknou češtinu, která je Hlasu národa psána. Jen

pokračujte s Boží pomocí v té Vaší dobré práci! Pán Bůh zaplat!

S pozdravem,
Kevin Hannan

Milý náš věrný čtenáři Kvine, mám v dobré paměti dobu, kdy jsem Vám začal H.N. posílat a podle Vašeho svědectví Vám jeho četba snad i pomohla trochu prohloubit Vaše základní znalosti, které jste měl, tuším od své babičky. Tím větší radost mi děláte, když H.N. stále rád čtete a reagujete na jeho obsah.

Článek „O církvích v Československu“ z Čs. světa propagandy jsem dal otisknout - představte si - právě z důvodu, abych se tak trochu přesvědčil, jak poctivě či jen letmo naši čtenáři H.N. čtou. Když píšeme články, jak situace církví v Československu skutečně vypadá, ozvou se nám obyčejně 2-3 šťourákové z řad bývalých svobodomyšlných krajanů, kteří si na stará kolena zajíždějí do vlasti svých předků na lacinou dovolenou, aby si někdy přivezli dokonce i nějaký ten metál od samotného soudruha presidenta G. Husáka za své zásluhy o zachování češtiny či slovenštiny v cizině a za svůj „kladný poměr k lidovému zřízení dnešní policejní ČSSR“, který se ovšem na původním papíře k udělení metálu „za zásluhy“ nazývá metaforicky „láskou ke staré vlasti“. - Naši věrní čtenáři, kteří dobře znají dnešní poměry v Československu - a nejen náboženské, se právem ptali, proč jsme ten článek z propagandistického Čs. světa otiskli. Dostanou na to celou odpověď příště. Minule jsme jen vyjádřili upřímnou radost nad tím, že z jejich správné reakce jsme poznali, že to naporostě většině našich věřících čtenářů správně myslí, když tak spontánně na tu komunistickou lživou propagandu reagovali. Vy, jako rozený Američan, který jste celou situaci viděl na místě nedávno, jste prostě také hned pochopil, že skutečnost je jiná a svým známým říkáte: Zde máte černé na bílém, jak komunisté lžou. Já tam byl a vím to. S pěkným pozdravem Vás

Fr. Vojtěch

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

Úsměv měla na rtech,
dobrotu v srdci
lásku v duši...

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, paní

MARIE KREYSOVÁ

rozená KOUKLOVÁ.

Žila v Osyračině a ve Staňkové na Chodsku v Čechách.

Zemřela po dlouhé nemoci v Greenville, ve státě Jižní Karolina, U.S.A. v sobotu 12. října L.P. 1985 ve věku 90 let.

Do Spojených států přijela v roce 1948 se svým manželem Františkem, který ji pak v roce 1957 předešel na věčnost v Palm Beach, Florida. Žila zde klidně v nové zemi se svými dětmi Františkem a Marií ve vzpomínkách na svou rodnou milovanou zem.

Rozloučili jsme se s ní při mši svaté v kostelíčku „Our Lady of the Mountains“ (Matky Boží, naší milé Paní hor) - a po náboženských obřadech na hřbitově v Highlands ve státě Severní Karolina jsme její tělo uložili k poslednímu odpočinku.

Děkujeme všem, kdo si na ni v modlitbě vzpomenou s námi.

FRANTIŠEK, syn
MARIE MELVINOVÁ, dcera
AIDA KREYSOVÁ, snacha
Osm vnoučat a čtrnáct pravnoučat.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem členům a členkám ČKJ, všem členům NSČK po celých USA, všem jejím osobním přátelům a známým v zármutku oznamujeme, že ve čtvrtek 17. října zemřela tiše v Pánu v Clevelandu, O., paní

ANNA M. VEVERKA,

rozená Dvořáková,
vdova po † Franku Veverkovi,
úř. předsedkyně známé bratrské pojišťovací
České katolické jednoty.

Celý svůj život zasvětila katolickému spolkovému životu. Byla členkou ředitelstva NSČK, a dlouholetou pokladní Distriktního svazu ČK v Clevelandu; za svou charitativní činnost byla před několika lety vyznamenána medailí „Pro ecclesia et pontifice.“

Pohřeb měla v pondělí 21. října z Holanova pohřebního ústavu v Clevelandu (Fulton Rd.) v 9:30 hod. dopol., a po mši sv. v kostele sv. Prokopa v 10:00 hodin byla za hojné účasti pochována do rodinného hrobu vedle svého † manžela na hřbitově sv. Kříže.

Úředníci NSČK jí vyslovují vděčnost za všechnu obětavou celoživotní práci.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan
Václav Hyvnar, předseda
Elsie Nevšimal, pokladní
Fr. Uhlířová, tajemnice.

Damašek. — Dne 14. října syrské autority odevzdaly Spojeným státům mrtvolu, vyplavenou vlnami Středozemního moře na syrskou pláž, a která by mohla být mrtvolou Američana Leona Klinghoffera, zavražděného na širém moři únosci, na palubě italské výletní lodi „Achille Lauro” a pak vhozeného do moře. Američtí znalci po prvním rychlém vyšetření prohlásili, že to je skutečně mrtvola zavražděného Američana, a že Klinghoffer byl střelen dvakrát: jednou do hlavy a jednou do prsou. Pak byla mrtvola poslána do Říma k ohledání italskými lékaři, patrně proto, že v Itálii měli být vyšetřováni čtyři únosci italské výletní lodi a Klinghofferovi vrazi. Mezitím „Fronta pro osvobození Palestiny” - PLF, součást PLO, si v Tunisu přisoudila zodpovědnost za únos lodi „Achille Lauro”, avšak oznámila, že prý nic neví o tom, co se stalo s Američanem Klinghofferem. Její předseda Mohammed Abbas předtím prohlásil, že Američan zemřel asi na srdeční mrtvici. V Egyptě prezident Mubarak požádal Spojené státy o „formální omluvu” za únos egyptského letadla; jen tak prý bude možno uklidnit egyptský lid, pobouřený americkou „pirátskou” akcí, zachycením egyptského letadla a jeho donucení k přistání na US vojenské letecké základně na Sicílii. Americký čin prý vyvolává ve světě další teroristické akce, kterým Egypt chtěl údajně předejít vydáním únosců přímo organizaci PLO v Tunisu. Vztahy

Egypta vůči Spojeným státům a Izraeli se prý tím rázem zhorší a egyptské snahy o přiblížení míru na Blízkém východě se tak znovu zmaří. Americká akce prý byla „pirátská” a Egypt se jí cítí zrazený, „bodnutý do zad” přítelem. President Reagan však ihned nato prohlásil, že Spojené státy se za tuto akci nemají Egyptu co omlouvat. - V Itálii se připravuje soudní vyšetření zbylých čtyř únosců lodi Achille Lauro. Italské soudní autority však obvinily další dva Palestince z účasti na provedení plánu únosu italské lodi a pronesly názor, že bylo na této akci přímo účastno asi 10 mužů. Jak známo, italský ministerský předseda Bettino Craxi, socialista, rozkázal narychlo propustit na svobodu mezinárodního teroristu Mohammeda Abbasa, předsedu Fronty pro osvobození Palestiny (PLF), který pak v zápětí uprchl do Jugoslávie, jejíž komunistická vláda jej odmítla extradovat do Spojených států a poslala jej do marxistického Jižního Jemenu. Craxi odůvodnil své rozhodnutí tím, že prý Abbas měl u sebe irácký diplomatický pas, a tak nemohl být zadržen, že Spojené státy „porušily italský vzdušný prostor”, že při tajném jednání předseda PLO Arafat, mu slíbil, že Palestinci se nadále zdrží terorismu v Itálii, bude-li Abbas propuštěn na svobodu atd. V té souvislosti se také mluvilo o existující tajné smlouvě mezi Itálií a PLO z doby, kdy v Itálii řádili Rudé brigády, s níž PLO nechtělo mít nic společného. Italové však záhy ukázali Craximu, že všichni nejsou jeho

LETEM

SVĚTEM

názoru ve věci teroristy Abbase, a že mnozí, kteří nesouhlasí se způsobem, jímž se zachoval vůči únosu italské výletní lodi. Craxiho doposud úspěšná, ale slabá vládní koalice, se dostala náhle do krize, když malá republikánská strana odvolala z jeho vlády své tři ministry na protest proti Craxiho postoji; i jiní italscí ministři projeví svou nespokojenost. Dne 17. října Craxi rezignoval, ale byl ihned italským prezidentem pověřen složit další italskou koalici vládu. Spojené státy jsou svrchovaně nespokojeny Craxiho jednáním a prohlásily, že budou podle svých možností stíhat všude na světě Abbasa, a že jej donutí zodpovídat se ze svého teroristického činu před soudem, protože mají po ruce důkazy o tom, že on sám rozhodl a rozkázal únos lodi Achille Lauro. Dne 16. října izraelská televize předvedla rozhovor, který Abbas údajně vedl 9. října s únosci italské lodi, tajně zachycený na páse, z něhož vyplývá, že Abbas zajetí lodi rozkázal. Izrael také tvrdí, že má po ruce důkazy o tom, že i Arafat věděl předem o plánu zajetí italské výletní lodi, i když celou věc popírá. Političtí analytisté říkají, že únosem lodi Achille Lauro a zastřelením amerického invalidy byla mezinárodně silně otřesena věrohodnost hnutí PLO, ačkoliv ujistňovalo, že s únosem lodi nemá nic společného. - Spojené státy donucením k přistání egyptského letadla, které převáželo teroristy do bezpečí, na americké základně v Sicílii, daly všem teroristům najevo, že nyní už jejich trpělivost přešla, a že udeří na teroristy všude, kde jim to bude možno. Je zajímavé, že ani Moskva se tentokrát nad jednáním USA příliš „nepohoršovala”. „Na oko?” - Dne 17. října US státní department v tomto smyslu slíbil odměnu \$250,000 za informace, vedoucí k zatčení a soudnímu stíhání tří libanonských šjitů, kteří v

červnu 1985 unesli na cestě z Athén do Bejrútu americké letadlo TWA a usmrtili amerického potápeče pro mariny. Jména všech tří pachatelů byla udána. - President Reagan poslal do Itálie a do Egypta John Whiteheada, náměstka Státního tajemníka, aby se pokusil urovnat vztahy těchto zemí se Spojenými státy.

Ankara. — V tureckém hlavním městě zemřel ve vězení „na srdeční mrtvici” 51 letý mezinárodní terorista Bekir Celenk, který podle výpovědi Mehmet Ali Agcy byl v květnu 1981 spolupachatelem při pokusu o atentát na papeže Jana Pavla II. a nyní byl v Římě souzen „in absentia”. Celenk byl uvězněn v Turecku, protože byl obviněn z podloudného obchodu s drogami a se zbraněmi. Kdyby byl ze svých podloudných obchodů usvědčen a odsouzen, čekal jej prý také trest smrti. Jeho předčasná smrt ve vězení není však prý bez „záhady”. Chtěly se snad Bulharsko a sovětská KGB zbavit definitivně korunního svědka jimi naplánovaného atentátu na papeže?

Managua. — Dne 15. října sandinistická vláda Nikaragvy suspendovala na jeden rok, různá občanská práva a zároveň prodloužila vyjímečný stav v zemi, a to prý v úsilí „bojovat proti sabotáži a teroristické politice”, kterou uvnitř Nikaragvy provádějí Spojené státy a jejich spojenci. Tak bylo suspendováno právo na veřejné shromáždění, právo volně se vyjadřovat, právo na volný pohyb v zemi a právo organizovat se v pracovní unie. Také byly suspendovány záruky osobní svobody. Diktátor Daniel Ortega v řeči při zasedání všeobecného shromáždění OSN napadl USA za hlavního viníka za veškerý neklid v Nikaragui. - Jeho manželka pak pozvala paní Nancy

Reaganovou, manželku našeho presidenta, aby navštívila Managvu a nikaragujský lid, aby se přesvědčila o všem, co všechno sandinistická vláda podniká k jeho spokojenosti a štěstí. Možná, že může i paní Nancy prý nějak pomoci nikaragujské mládeži, když tak starostlivě pečuje o zdraví americké mládeže bojem proti narkotikům.

Washington. — Izraelský ministerský předseda Shimon Peres na návštěvě ve Washingtoně řekl 17. října prezidentu Reaganovi, že jeho vláda je ochotna zahájit s Jordánskem okamžitě jednání bez jakýchkoliv výhrad. Izrael prý je nyní více než kdy jindy ochoten odhodlaně podniknout kroky k tomu, aby na Blízkém východě bylo dosaženo míru. Reaganova vláda ze své strany je příznivá prodat Jordánsku požadovaná bojová letadla a jiné moderní zbraně v hodnotě 1.9 bilionu dolarů v naději, že tak Jordánsko bude povzbuzeno ke konstruktivním krokům na cestě k míru s Izraelem - ačkoliv Izrael a jeho přátelé v americkém Kongrese s tímto prodejem nesouhlasí. Spojené státy však daly zároveň najevo, že jsou proti účasti PLO na mírových jednáních, ačkoliv král Hussein si přeje opak. Státní tajemník Shultz však otevřeně prohlásil organizaci PLO za „teroristickou” a obvinil ji z únosu italské lodi Achille Lauro.

Stockholm. — Nobelův ústav ve švédském hlavním městě udělil Nobelovu cenu z medicíny na rok 1985 dvěma americkým lékařům: 44 letému Dr. Michaelu Brownovi a 45 letému Josephu Goldsteinovi, specialistům v molekulární genetice na universitě státu Texas v Dallasu. Jejich studie prý podstatně obohatily naše znalosti o metabolismu cholesterolu a zvýšily naši schopnost předejít a léčit arteriosklerózu a srdeční záchvaty. Objevili totiž způsob, jak je v krvi udržováno množství cholesterolu na náležité výši. - Nobelovu cenu z ekonomie na r. 1985 obdržel Američan italského původu Franco Modigliani, profesor na Massachusetts Institute of Technology v Cambridge, Mass., známý svou kritikou „reaganomiky”, a požadující zvýšení daní a snížení vojenských výdajů pro snížení rozpočtového schodku, ve kterém vidí hlavní kořen dnešních ekonomických těžkostí ve

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Panenera

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇE

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

ODBOČKA NSČK V NEW YORKU HLÁSÍ

Národní svaz českých katolíků v N.Y. důstojně oslavil mši svatou a kulturním programem 1. 100. výročí od smrti sv. metoděje (†885) dne 13. X. 1985 v kostele P. Marie Ust. Pomoci v N.Y.C. a v Bohemian Hall v Astorii, NY.

V neděli 13. října 1985 v 10 hodin dopol. koncelebrovali ndp. Thomas Barrett, C.Ss.R. a Otec Bohumil Janíček, S.J., českou mši svatou s anglickým kánónem v kostele Panny Marie Ustavičné Pomoci na Manhattanu za četné návštěvy krajanů, z nichž mnozí využili příležitosti ke zpovědi před mší sv. Kostel se jen rozléhal českým zpěvem za doprovodu na elektrické varhany, u nichž seděla s. Marta Sedláčková, profesorka hudby na katolické střední škole pro dívky v Brooklynu.

Homilistou byl Otec Janíček, S.J., jehož cyrilometodějské kázání by si zasloužilo otištění samostatně. Chrám P. M. Ust. Pomoci byl vybudován Čechy a roku 1987 oslaví své 100. jubileum. Dolní kostel byl pěkně renovován, ale hlavní chrám nahoře nutně potřebuje opravy zdí a redekoraci. Fara je však chudá a bez pomoci, odjinud si to nebude moci dovolit. Normálně se zpívá česky na nedělní mši sv. v 9 hodin.

**

V jednu hodinu odpo. byl otevřen sál České haly v Astorii, kam se sešlo kolem 75 krajanů. Po dobrém chutně připraveném obědě, zahájeném modlitbou, představil prezident NSČK, prof. Sidney Z.F. Rutar přítomné hosty, zatímco zpěváci se vraceli z šaten, kde si připravili vystoupení.

Otec Janíček z Montréálu zahájil program čtením zvláštní modlitby k svatým věrozvěstům Cyrilovi a Metoději, složenou svatým Otcem Pavlem Janem II., kterou nám přeložil do češtiny. Byly tam dvě sestry CND Adamcovy z Kalifornie; Yanoshikovi z Connecticutu, zástupci Sokola-Orla v čele s br. Janglem; zástupci Sokola, českého radia v NY, SVU, Čs. Orla atd.

Po zapění americké národní hymny a našich (Kde domov můj a Nad Tatrou sa blýská) se skvěle zhostil svého úkolu hlavního anglického řečníka Prof.

dr. Josef Kaldova ze St. Joseph's College v Hartford, CT, na téma „Cyrilometodějská idea“ ze stanoviska historika.

Bylo třeba litovat, že hlavní český přednášející, Msgr. Ludvík Němec se nemohl dostavit, neboť se zhoršil jeho zdravotní stav. Po červnovém srdečním záchvatu s ledvinovými potížemi, překonanými dialyzami, se jeho stav zlepšoval, ale minulý týden došlo opět k zhoršení. Prosíme o modlitbu za našeho vynikajícího představitel českého katolicismu v USA.

V dalším úseku programu vystoupili architekt Karel Zedníček se svou dcerou Renátou. Za použití hudebního materiálu z Janáčkovy Hlaholské mše nastínili v přehledu život našich apoštolů jako přechod k básni o sv. Cyrilu a Metoději od Josefa Tomana-Tománka, nedávno otištěné v Novém Životě.

Poté Prof. Rutar vyzval et. sestru M. Hilarine z kongregace Sisters of Notre Dame, aby přítomných vypověděla své zážitky z prázdninové cesty na Moravu a do Čech, kde měla audienci u pana kardinála Tomáška v Praze. Sestra Hilarine je neteř† Prof. Dominika Pecky, Th.D., vzácného kněze a spisovatele pro mládež i pro dospělé, katolického filosofa, který si musel hodně vytrpět v době komunistického ztročení a potlačení Církve svaté v naší rodné vlasti.

Potom přednesl Prof. Rutar traktát „Mnich Chrabra“ z 10. století „O písmenech“, přeložený ze staroslověnštiny do moderní češtiny. Je to vysvětlení o vzniku Glagolice a její hodnotě.

Pěvecký sbor „Velehrad“ dirigovaný Miroslavem Lebedou, se skvěle zhostil svého úkolu a zapěl následující: 1. Adam Michna z Otradovic: Hymnus; 2. Chorál „Hospodine pomiluj ny“; 3. Chorál „Svatý Václave“; novyorský smíšený sbor je zásluhou jeho dirigenta velkým kulturním přínosem pro náš krajský New York.

Po vzpomínce na naše zemřelé a na oběti atheistického komunismu pořad skončil zpěvem dvou slok „Bože, cos ráčil“. Vítězek, jak ještě oznamíme, případně na naše obvyklé dobročinné účely.

Prof. S.Z. Rutar

Jaroslav Seifert.

Lima. — Rozvojové země jsou dnes velmi zadlužené. V desetiletí 1972-82 jejich celkový zahraniční dluh stoupl z 300 na 750 bilionů dolarů. Mnohé z nich musejí věnovat 20 % výtěžku ze svého zahraničního obchodu pouze na placení úroků ze svého zahraničního dluhu; jiné musejí na týž účel věnovat 50 % svého vývozu i více. Argentina musí věnovat 61 % a Egypt 75 % svého vývozu na placení úroků ze svého zahraničního dluhu a na splácení jistiny téhož dluhu. Mnohé z těchto zemí jsou tak chyceny do pasti: placením úroků a splátek ze svého zahraničního dluhu nemohou věnovat své finanční zdroje na svůj hospodářský rozvoj, a tak jejich ekonomie přešlapuje na místě, anebo se i zhoršuje. Potom tyto země nakonec nejsou ani schopny splnit své závazky vůči svým věřitelům. Jeden hlavní důvod, proč se tyto země tak zadlužily, jsou jejich koupě moderních zbraní ve velkém množství, údajně proto, aby se ubránily proti sousedním nepřátelským zemím. Chudé africké země, jejichž ekonomie je na pokraji propasti si stále kupují zbraně a vydávají na své zbrojení 16 bilionů dolarů ročně. Přitom jejich příjmy, produkce potravin a životní úroveň stále klesají. Stejně se snižuje jejich schopnost platit úroky ze svých zahraničních dluhů. Horečné zbrojení a vysoké vojenské výdaje jsou tak jedním z předních důvodů ekonomických potíží rozvojových zemí. Utrácením za zbrojení se zvyšuje schodek jejich národního rozpočtu a zároveň se zvyšuje jejich zahraniční dluh. Egypt např. věnuje ročně 800 milionů dolarů na dovoz nových zbraní z ciziny. Tyto finanční zdroje by našly mnohem užitečnější uplatnění v jejich zanedbaném zemědělství, v jejich začínajícím průmyslu, ve školství i ve zdravotnictví. Důležitým krokem pro ozdravení ekonomie mnohých z těchto zemí by bylo drastické snížení výdajů na zbrojení. Je také třeba přiznat, že dovozem zbraní se stabilita a bezpečnost těchto zemí nejen nezvýšila, nýbrž obyčejně se ještě snížila a na mnohých místech proto dochází k ozbrojeným konfliktům, jak to vidíme na př. na Blízkém a Středním východě a na různých místech v Africe.

Tyto konflikty pak ještě více brzdí hospodářský rozvoj tamních zemí. Všechny tyto málo rozvinuté země by tedy měly omezit své zbrojení, ale průmyslové země - jak západní, tak vých-

odní - je spíše ještě k zbrojení povzbuzují - z důvodů vlastního zisku, či zahraniční politiky - v podobě vojenské výpomoci ke zvýšení koupi zbraní. Asi 88 % vyvezených zbraní na světě pochází ze zemí NATO a Varšavské smlouvy. Průmyslové země by prokázaly velké služby zadluženým a rozvojovým zemím Třetího světa - (a tím nepřímo celé světové ekonomii)

kdyby zajistily pomocí mezinárodních organizací jejich bezpečnost a zároveň naléhaly na omezení jejich vojenských výdajů; tím by je přiměly k užívání finančních zdrojů na rozvoj vlastního národního hospodářství. Dvě země se už samy rozhodly nastoupit na tuto cestu: Argentina a Peru. Jejich vlády prohlásily, že budou splácet svůj zahraniční dluh pouze v té míře, ve které jim to dovolí jejich národní ekonomie, která se přitom bude musit dále rozvíjet. Věřitelské země na to však reagovaly zamítavě a slíbily odvetná opatření. Kromě toho nový argentinský prezident Raul Alfonsin rázně snížil od r. 1983 argentinské výdaje na národní obranu o celou polovinu. Nedávno nově zvolený prezident Peru Alan Garcia rovněž značně snížil výdaje na armádu a zrušil velkou část objednávky francouzských bombardérů „Mirage“, učiněné jeho předchůdcem. Oba presidenti pak vyzvali ostatní země Latinské Ameriky, aby učinily konec svému závodění ve zbrojení a orientovaly své zdroje na ekonomický rozvoj a na boj proti bídě. Toto je jediná moudrá cesta, na kterou by všechny rozvojové země měly nastoupit. Také průmyslové země i Mezinárodní měnový fond by jim měly vymáhat jako podmínku pro půjčení dalšího kapitálu. Snížení vojenských výdajů pomůže těmto zemím k ekonomickému rozmachu více než jiné formy přísného šetření na úkor místních chudých obyvatel.

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Spojených státech. Podle něho totiž US vláda neustále používá přístupného kapitálu k financování rozpočtového schodku na místo, aby jej použila k potřebným investicím v civilních oborech. Reagan a jeho ekonomičtí poradci však tvrdí, že z ekonomických těžkostí se vyjde pouze rozšířením soukromého sektoru, který poskytne lidu nová pracovní místa, a že soukromý sektor se zejména rozšíří snížením daní. Švédská královská akademie věd vynesla zejména Modiglianého studie z oboru rodinného spoření, které jsou základní důležitostí pro analýzu pensijních plánů. Modigliani se narodil v Římě; v r. 1939 pak uprchl se svou ženou do USA před diktátorským režimem Mussoliniho. - Nobelovu cenu z chemie na rok 1985 obdrželi také dva Američané: Herbert Hauptman z Medical Foundation of Buffalo a Jerome Karle z US Naval Research Laboratory ve Washingtoně. Oba našli rychlou metodu, jak zjistit chemickou strukturu malých molekul, seskupujících 70 atomů nebo méně. Proces, který dříve trval celé měsíce i roky, byl jejich pracemi zkrácen na dobu pouhých několika hodin či dnů. Jejich metoda se pak plně uplatnila při výrobě léků. Spolu s nimi obdrželo v minulosti už 30 Američanů Nobelovu cenu z chemie. - Nobelovou cenou z fyziky na rok 1985 byl poctěn 42 letý západoněmecký vědec Klaus von Klitzing, z Ústavu Max Plancka ve Stuttgartě. Nalezl totiž metodu přesného měření elektrického odporu, která našla širé uplatnění v elektronickém průmyslu. - Nobelovou cenou z literatury na rok 1985 byl poctěn francouzský romanopisec Claude Simon. Tento ve svých dílech opustil tradiční požadavek literární zápletky a vývoje charakterů; sám o sobě řekl, že pouze popisuje skutečnost, život, tak jak je. Švédská akademie o něm prohlásila: „Claude Simon ve svých románech spojuje tvořivost básníka s inspirací malíře, při hlubokém vědomí časové souvislosti v líčení lidské skutečnosti.“ Jeho nejvýznamnější román „Georgiky“ vyvolává jeho zkušenosti s „republikánskými“ (prokomunistickými) vojáky za španělské civilní války proti generálu Francovi. Jiná jeho díla jsou „Vitr“, „Tráva“, „Cesta Flandrami“ atd. - Simon je v historii Nobelovy ceny už dvanáctým Francouzem, poctěným Nobelovou cenou z literatury od jejího zavedení v r. 1901. - Vloni byl poctěn Nobelovou cenou z literatury náš český básník

SPORT

I liga kopané v Československu

7. kolo: Inter Bratislava - TJ Vítkovice 0:1, Baník Ostrava - Sigma Olomouc 1:0, RH Cheb - Dukla Praha 2:2, Sparta Praha - DAC Dunajská Streda 3:0, Slavia Praha - ZVL Žilina 1:0, Dukla Banská Bystrica - Bohemians Praha 1:1, Lokomotiva Košice - Tatran Prešov 2:1, Dynamo České Budějovice - Spartak Trnava 0:2.

8. kolo: Vítkovice - Cheb 2:0, Olomouc - Slavia 1:0, Dukla - Košice 1:2, Č. Budějovice - Sparta 0:0, Bohemians - Inter 0:0, Žilina - B. Bystrica 1:1, Trnava - Prešov 2:3, Dun. Streda - Ostrava 1:0.

Tabulka po 8. kole

1. OLOMOUC	19:5	13
2. VÍTKOVICE	10:7	12
3. DUKLA	16:9	10
4. SPARTA	15:6	9
5. BOHEMIANS	17:12	9
6. SLAVIA	5:7	9
7. B. BYSTRICA	11:11	8
8. ŽILINA	7:8	8
9. CHEB	12:10	7
10.-11. KOŠICE	7:11	7
10.-11. PREŠOV	7:11	7
12. DUN. STREDA	6:18	7
13. TRNAVA	8:11	6
14. Č. BUDĚJOVICE	8:14	6
15. OSTRAVA	10:11	5
16. INTER	4:11	5

Nejlepší střelci: 7 gólů - Lauda (Olomouc), 5 - Griga (Sparta), 4 - Příložný (Olomouc), Pelc (Dukla), Skuhravý (Cheb).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

8. kolo: Chomutov - VTJ Žatec 5:0, Škoda Plzeň - Opava 3:0, Mladá Boleslav - Poruba 3:0, Xaverov Praha - VTJ Tábor

0:3, Zbrojovka Brno - Třinec 2:0, Gottwaldov (Zlín) - Hradec Králové 3:0, Jablonec - Česká Lípa 0:2, SU Teplice - VO Frýdek-Místek 1:0.

1. CHOMUTOV	17:5	13
2. PLZEŇ	17:6	13
3. ML. BOLESLAV	16:12	11
4. VTJ TÁBOR	13:7	10
5. BRNO	15:8	9
6. GOTTWALDOV	10:6	9
7. HRADEC KRÁLOVÉ	16:13	9
8. OPAVA	8:8	9
9. ČESKÁ LÍPA	11:11	8
10. TEPLICE	9:11	8
11. TŘINEC	6:6	7
12. PORUBA	8:11	7
13. FRÝDEK-MÍSTEK	8:9	6
14. XAVEROV	5:13	5
15. JABLONEC	5:20	3
16. VTJ ŽATEC	3:21	1

Slovenská skupina

10. kolo: ZTS Košice - Nitra 2:1, Slovan Bratislava - Senica 3:1, Považská Bystrica - Prievidza 2:1, Martin - Petržalka Bratislava 1:0, Hurbanovo - Levice 0:0, Dubnica - Trebišov 1:1, Stropkov - Michalovce 4:1, Humenné - Púchov 1:0.

1. NITRA	29:8	17
2. SLOVAN	21:9	16
3. POV. BYSTRICA	19:9	14
4. MARTIN	17:11	13
5. PETRŽALKA	19:16	11
6. HURBANOVO	11:11	11
7. ZTS KOŠICE	16:17	11
8. LEVICE	13:16	9
9. DUBNICA	10:14	9
10. STROPKOV	15:21	9
11. HUMENNÉ	13:21	9
12. SENICA	13:15	8
13. TREBIŠOV	12:17	8
14. PRIEVIDZA	14:17	5
15. PÚCHOV	15:20	5
16. MICHALOVCE	12:27	5

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

Evropa
2. skupina: Portugalsko - Malta 3:2, NSR - Portugalsko 0:1, Československo - Švédsko 2:1.
 Branky: 7. Corneliusson - 0:1, 41. vlastní A. Ravelliho - 1:1, 67. Vízek - 2:1. Na Strahově v Praze před návštěvou 6689 diváků čs. reprezentanti pod vedením trenéra Josefa Masopusta předvedli svůj nejlepší výkon. Zvítězili nad nebezpečnými Švédy, ale k postupu do Mexika to již nestačilo. Sestava: Mikloško (Ostrava) - Levý (Bohemians), Straka, Chovanec (oba Sparta), Ondra (Bohemians) - Hašek, Berger (oba Sparta), K. Kula (Ostrava) - Vízek (Dukla), Lauda (Olomouc) od 76. Luhový (Dukla Praha), Mičinec (Bohemians) od 80. J. Novák (Dukla). Ze skupiny mají zajištěný postup na MS západní Němci a Portugalci.

1. NSR	7 20:7	11
2. PORTUGALSKO	8 12:10	10
3. ŠVÉDSKO	7 12:8	7
4. ČESKOSLOVENSKO	7 9:10	7
5. MALTA	7 5:23	1

3. skupina: Anglie - Turecko 5:0, Rumunsko - Sev. Irsko 0:1. Angličané postupují na MS.

1. ANGLIE	7 21:2	11
2. SEV. IRSKO	7 8:5	9
3. FINSKO	8 7:12	8
4. RUMUNSKO	7 9:8	7
5. TURECKO	7 1:21	1

6. skupina: Norsko - Dánsko 1:5, SSSR - Irsko 2:0.

1. DÁNSKO	7 13:5	9
2. SSSR	7 12:8	8
3. ŠVÝCARSKO	7 5:10	7
4. IRSKO	7 4:6	6
5. NORSKO	7 3:8	4

Kvalifikace mužstev - které skončily na druhém místě v 1. a 5. skupině: Belgie - Holandsko

1:0. Odveta se hraje v Holandsku.

Účast na MS 1986 má zajištěnou pořadající země Mexiko, poslední mistr světa 1982 Itálie a vítězové kvalifikačních skupin: Maďarsko, Uruguay, Brazílie, Argentina, Polsko, Kanada, Španělsko, NSR, Portugalsko, Anglie a Dánsko.

Kvalifikace pro ME hráčů do 21 let

2. skupina: Československo - Švédsko 0:2. Mladí čs. reprezentanti nečekaně v domácím prostředí prohráli, když Švédové je předčili v rychlosti a nasazení.

1. ŠVÉDSKO	6 7:3	9
2. NSR	5 6:5	5
3. ČESKOSLOVENSKO	5 5:5	5
4. PORTUGALSKO	6 4:9	3

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

5. kolo: CHZ Litvínov - VSŽ Košice 2:6, Zetor Brno - Sparta Praha 4:2, Dukla Trenčín - Dukla Jihlava 3:2, Tesla Pardubice - TJ Gottwaldov 5:1, Poldi Kladno - Škoda Plzeň 3:7, Motor České Budějovice - Slovan Bratislava 1:1.

6. kolo: Košice - Trenčín 7:3, Jihlava - Kladno 10:0, Sparta - Plzeň 2:2, Gottwaldov - Litvínov 4:4, Bratislava - Pardubice 4:2, Brno - Č. Budějovice 4:8.

7. kolo: Kladno - Košice 6:4, Č. Budějovice - Sparta 3:4, Plzeň - Jihlava 2:1, Litvínov - Bratislava 9:4, Pardubice - Brno 9:4, Trenčín - Gottwaldov 2:2.

1. KOŠICE	38:19	11
2. SPARTA	26:22	11
3. JIHLAVA	27:12	9
4. LITVÍNOV	35:26	9
5. PLZEŇ	26:23	9
6. PARDUBICE	34:23	8
7. BRATISLAVA	20:24	7

8. TRENČÍN	21:26	5
9. Č. BUDĚJOVICE	21:28	5
10. GOTTWALDOV	19:23	4
11. BRNO	16:32	4
12. KLADNO	23:49	2

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Ve 12. kole hrála Sparta na hřišti Green-White.

Rezervy: Green-White - Sparta 1:0. Rezerva Sparty hrála po celé utkání v deseti hráčích. Jediný gól padl do sítě jinak výborného brankáře Pistoriuse, když Sparta hráli v osmi než přišel obránce Hahn. Manažer Sparty Lád'a Kop měl k dispozici tyto hráče: Pistorius - Avellar, Sesič, Hahn, Phillips, Bannano, Bukač, Charbonneau, Perkins, Čapek.

Green-White - Sparta 0:0. Manažer prvního mužstva Lád'a Gajda se vrátil z dovolené a podařilo se mu přimět hráče, aby se dostavili k zápasu. Sparta hrála v této sestavě: Andrews, Klečka, De Batty, Bole, Lencioni, Czajkowski, Frandsen, M. Gajda, Swanson, Del Real, Maňásek, W. Fajkus, Pruběh. Utkání dirigovali domácí hráči, kteří měli také více brankových šancí, ale všechny zahodili. Tu největší měli v 54. min., když nastřelili tyč a odražený míč dobíhající hráč vstřelil mimo prázdnou branku. Při Spartě stáli všichni svatí, jinak i tentokrát mohla odejít poražena. Největší její slabinou byl útok, kde existoval pouze neúnavný Del Real. V obraně kraloval De Batty.

Ostatní výsledky: Wauconda - Eagles 0:2, U. Serbs - Schwaben 3:2, Vikings - Kickers 4:1.

V předposledním 13. kole hrála Sparta proti Eagles.

Rezervy: Sparta - Eagles 0:7. První poločas začla hrát Sparta v deseti hráčích, ale hned v úvodu se zranil Czajkowski a odstoupil. Do přestávky Sparta prohrávala 2:0 a ve druhém poločase dostala přiděl dalších 5

SPARTA A.B.A.

pořádá svou

70. Jubilejní zábavu

V SOBOTU DNE 9. LISTOPADU 1985

v budově Americké legie, 5510 W. 2řth Street, Cicero, Ill.

K tanci a poslechu bude vyhrávat „George Picha“

1915

Začátek je v 8 hodin večer jako vždy - dobrá kuchyně a napoje.

1985

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill., 60650

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky a anglicky

gólů, když úplně otevřela obranu. Za špatnou obranu, která dovolila hostům cokoliv - dělal divy skvěle chytající brankář Pistorius. Nebýt jeho mohla Sparta dostat dalších deset branek. Manažér Lád'a Kop měl tyto hráče: Pistorius - Avelar, Hahn, Sesič, Phillips, Charbonneau, Bukač, Araujo, Bannano, Czajkowski a v 70. min. přišel ještě Ochoa.

Sparta - Eagles 2:2. Hráči prvního mužstva Sparty podali nejlepší podzimní výkon proti vedoucímu týmu Major divize. Ujali se vedení ve 24. min., když Arturo nahrál Wilsonovi, ten nastřelil tyč a dobíhající Del Real míč dopravil do sítě - 1:0. V 71. min. Eagles (Poláci) z jasného ofsajdu vyrovnaní na 1:1, když postranní rozhodčí zaspal. Hned v další minutě nastřelili tyč. V 78. min. se dostala ke slovu Sparta, když do té doby neslaně-nemastně hrající Jenig překrásnou střelou z voleje vrátil Spartě vedení - 2:1. V 80. min. opět Jenig navídanou dělovkou z voleje orazítkoval pravou tyč branky. Škoda, že z toho nebyl gól, pak Sparta mohla směle myslet na vítězství. Dvě minuty před koncem zápasu nařídil rozhodčí proti Spartě penaltu za zákrok Artura a tu nejlepší hráč hostů jistě proměnil - 2:2. Všichni hráči Sparty zaslouží za bojovný výkon pochvalu, ale přesto je třeba vyzdvihnout Del Reala, Gajdu, De Battyho a Jeniga. Manažér Lád'a Gajda měl k dispozici tyto hráče: Andrews - Klečka, De Batty, Bole, Lencioni, Swason, Jenig, Gajda, Wilson, Del real, Maňásek, Fajkus a Arturo.

Ostatní výsledky: U. Serbs - Wauconda 1:0, Green-White - Vikings 0:0, Kickers - Schwaben 0:3.

Tabulka po 13. kole

1. EAGLES	41:18 23
2. U.SERBS	26:18 18
3. VIKINGS	21:17 15
4. WAUCONDA	17:13 14
5. SCHWABEN	21:21 12
6. GREEN-WHITE	16:28 9
7. SPARTA	18:37 9
8. KICKERS	17:30 4

V posledním 14. kole hraje Sparta doma proti Kickers (Němci). Rezervy začínají v 1 hod. odpoledne a první týmy ve 3 hod. odpoledne. Přijďte všichni povzbudit Spartu v boji o záchranu.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť SPARTA JE VĚČNÁ.

POK

Přednáška Prof. Dr. F. Schwarzenberga pro vídeňské SVU.

(Pokračování ze str. 1)

byly u nás vždy do té míry v popředí všeho snažení, že Palacký právě ve snaze o náboženskou ryzost spatřoval pravý smysl našich dějin.

A nyní mi v této souvislosti, prosím, dovoluji vzpomínání zcela osobní. Jistě bych ani celou křehkou nestal vyčítat, kolik dobroty, přátelství a lásky jsem zakusil od našich vlastních lidí - ať už doma ve vlasti, na vojně, na studiích, v úřadě, ve všech těch organizacích a spolcích, kde jsem byl činným a hlavně za doby okupace, kdy by si leckdo byl mohl ulehčit vlastní postavení udáním jména toho či onoho spolupracovníka. V mém případě všichni mlčeli a tomu za to vděčím, že zde dnes mezi vámi stojím.

Obdobně láskyplné pomoci Čechů i Slováků se dostávalo mně i mojí rodině v cizině, takže nikdy nemohu přestat věřit v dobro, skryté v lidském srdci.

Podivuhodně silné bylo vždy společenství národní a pouto společného původu z oné země, kde jsou hroby našich předků. Z nejvlastnější zkušenosti dobře vím, jak krásný může být život i za války i v exilu, pokud jsou lidské styky prohráté vzájemnou láskou.

Vskutku příkladů čínorodé lásky a konání dobra u nás nikdy nescházelo.

To naše více než tisícileté toužení po pravdě, kráse, dobru, spravedlnosti, svobodě, míru a lásce dnes představuje náš národní odkaz, dědictví otců, o jehož zachování prosíme v písni velehradské. Byty doby -

a to také za mého mládí - kdy se snad mohlo zdát, že toto dědictví je ohroženo nedostatkem tolerance, vzájemnou nedůvěrou a nesnášenlivostí.

Vyvolejme si však v paměti postupný vývoj vzájemných vztahů v Československu, pokud nebyly rušeny zvenčí. Vzpomeňme třeba jen na to, co se stalo právě před padesáti léty, vzpomeňme na Katolický sjezd v Praze v roce 1935, kdy se na přípravách i oslavách svorně podílely všechny u nás žijící národnosti. Podobných příkladů bylo mnoho a tak ve svobodném Československu ubývalo nesnášenlivostí, postupně u nás mizela historicky snad zčásti vysvětlitelná nedůvěra, pramenící z různosti náboženského přesvědčení.

Tím vším se vytvářela a utvrzovala ona jednota srdcí a myslí, která národu umožnila přežít okupaci a která národu tak viditelně pomáhá i dnes -

ona jednota, která spojuje nás všechny venku s našimi bratřími a sestrami doma.

Dnes se jedná o zachování tohoto v nejširším slova smyslu mravního a kulturního odkazu. Doma žije, stále žije, jakkoliv je ohrožen. To jsme poznali my a celý svět o velehradských oslavách jedenáctistého výročí smrti sv. Metoděje.

Zachovejme ho i my - cizinou bloudící - v naději, že ho neporušený odevzdáme svému lidu, až se vláda věcí jeho vrátí do rukou národa.

Ač jsem mluvil jenom stručně a ve zkratkách, přece doufám, že mi dáte za pravdu, že my, a právě my, sdružení ve Společnosti pro vědy a umění NEMŮZEME a NESMÍME nikdy zapomenout na kdysi svobodné a v budoucnosti zase svobodné Československo, jehož státní svátek dnes slavíme.

A proto jsme se PRÁVĚ DNES zde sešli.

City of Cleveland
GEORGE V. VOINOVICH, MAYOR

Proclamation

Designating Monday, October 28, 1985, as
"CZECHOSLOVAK INDEPENDENCE DAY" in Cleveland

I join reverently with all Greater Cleveland citizens of noble Czech and Slovak heritage in observing the 67th anniversary of the Declaration of Independence of Czechoslovakia.

This significant anniversary will be commemorated on Sunday, Oct. 27, 1985, at the historic Bohemian National Hall, under the auspices of the American Committee for the Liberation of Czechoslovakia, in cooperation with various Czech and Slovak organizations.

Despite a struggle, distinguished for its valor, for their freedom the Czechs and Slovaks enjoyed independence for only two brief decades before they were engulfed in World War II. The war's end brought them under what they consider the tyrannical Soviet heel.

Between the two World Wars, the Czechoslovak Republic, under the inspired leadership of Thomas G. Masaryk, was respected as a flourishing island of democracy on the European scene. During the Prague spring of the 1960's, it appeared that a spirit of liberalization would prevail. These hopes were dashed, however, in August, 1968, by the might of Soviet armies.

NOW, THEREFORE, I, George V. Voinovich, Mayor of the City of Cleveland, do hereby proclaim Monday, October 28, 1985, as "CZECHOSLOVAK INDEPENDENCE DAY" in Cleveland. I urge all citizens to join our Czech and Slovak brothers and sisters in their devout prayers and ardent wishes that freedom will once again flourish, and liberty light their homeland. To emphasize this, I have ordered that the flag of this brave but suffering nation be unfurled over Cleveland City Hall on this historic anniversary.

IN WITNESS WHEREOF, I have set my hand and caused the Corporate Seal of the City of Cleveland to be affixed on this 17th Day of October in the Year 1985.

George V. Voinovich

Kulturní forum v Budapešti

15. října byla v Budapešti zahájena konference zástupců 35 států, které podepsaly Závěrečný Akt z Helsink, aby jednali o svobodě projevu, informaci a o kulturní výměně. V této souvislosti byla americké delegaci předána další dokumentace o porušování lidských práv v Československu, pokud se týká t.zv. „Třetího Koše“ Helsinské

dohody. Dokumentace se týkala zejména persekuce těch, kteří se v Československu zúčastňovali v soukromých bytech seminářů o filosofii, na kterých přednášeli hosté ze zahraničí: z Francie, Anglie, Holandska, atd. Semináře byly také známy jako „Patočkova universita“, pojmenované tak po profesoru Janu Patočkoví, který zemřel 13. března 1977 ve Strahovské nemocnici po jedenáctihodinovém nepřetržitém výslechu StB. -afa-

Charta 77 v Budapešti - s knihou, nazvanou „A Besieged Culture“

U příležitosti konání Kulturního fora v Budapešti, které bylo zahájeno 15. října t.r. a potrvá 6 týdnů, vydala Charta 77 zvláštní 300 stránkový dokument, který byl v Budapešti rozdan všem delegacím. Kulturní forum se koná v rámci t.zv. CSCE process a je výsledkem jednání Konference v Madridu v r. 1983.

Dokument v anglickém jazyku vydala „The Charta 77 Foundation“ ve Švédsku a „International Helsinki Federation for Human Rights“ v Rakousku. Za úpravu textu odpovídali: A. Heneka, František Janouch, Vilém Prečan a Jan Vladislav.

Dokument se dělí na několik částí: V první části jsou zaznamenány dopisy nebo prohlášení některých známých osobností o situaci v Československu, pokud se týká útlaku a pronásledování spisovatelů, historiků, žurnalistů, umělců a vědců, jako ku př. prohlášení Arthura Millera „The Sin of Power“; Otevřený dopis Toma Stopparda prezidentu Husákoví; dopis Jaroslavu Seifertovi od Harry Järva a pod.

Ve druhé části jsou zaznamenány osobní zkušenosti a úvahy některých spisovatelů, filosofů aj., kteří v ČSSR trpí pronásledováním čs. úřadů: Své zkušenosti a názory zaznamenali: Václav Benda, Egon Bondy, Jiří Grdša, Václav Havel, Ladislav Hejdlánek, Miloslava

Holubová, Eva Kantůrková, Božena Komárková, Iva Kotrlá, Marie Rút Křížová, Miroslav Kusý, František Pavlíček, Lenka Procházková, Milan Šimečka, Dominik Tatarka, Ludvík Vaculík, Josef Zvěřina. Dva příspěvky byly nepodepsané.

Třetí část publikace zaznamenává úvahy Jaroslava Seiferta, Milana Kundery, Václava Havla, Josefa Škvoreckého, Ivy Kotrlé, Jana Vladislava, Vlasty Chramostové a Pavla Kohouta.

Ve čtvrté části publikace je zaznamenána řada případů persekuce v oblasti kultury a umění od r. 1977 do r. 1985.

Pátá část dokumentu Charty 77 přináší několik specifických dokumentů, jako: dopis Pavla Kohouta ministru kultury; dopis Ludvíka Vaculíka Kurtu Waldheimovi ve Spojených národech; prohlášení Viléma Prečana o persekuci historiků; dopis Milana Šimečky generálnímu prokurátorovi ČSSR a dopis Miroslava Kusého generálnímu prokurátorovi ČSSR.

Publikace také zaznamenává biografické údaje některých představitelů kultury v ČSSR, kteří byli a jsou persekuováni československými úřady, přesto, že zástupci vlády podepsali nejen Závěrečný akt z Helsink, ale také řadu jiných mezinárodních dokumentů o lidských právech.

-afa-

PROSÍME
OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Nedožitě narozeniny biskupa Pavla Gojdiče

Jak se dovídáme ze samizdatových „Informací o církvi“, letošního 17. července vzpomínali řecko i římsko-katoličtí věřící v Československu nedožitých 95. narozenin biskupa Pavla Gojdiče. „muž zlatého srdce“, jak ho nazývali už za jeho života všichni, kdo jej znali.

Pavol Gojdič se narodil 17.7.1888 v Peklanoch na východním Slovensku. Na kněze byl vysvěcen r. 1911, biskupské svěcení obdržel 25.3.1927. Dne 8. srpna 1940 se stal prešovským sídelním biskupem řeckokatolického obřadu, a 15. ledna 1946 byl sv. Otcem jmenován administrátorem všech katolíků východního obřadu v Československu.

Už při instalaci jako administrátor prešovské diecése r. 1927 ohlásil program svého apoštolátu: „S Božou pomocí chcem byť otcem sirot, pomocníkom chudobných a tešiteľom zarmútených.“ Skutečně se jím také stal a vysloužil si jméno „muž zlatého srdce“.

Komunisté jej však už 27. dubna 1950 zatkali a uvěznil. Byl zcela nespravedlivě odsouzen k doživotnímu žaláři a vládním dekretem byla řeckokatolická jeho diecése připojena pod pravomoc moskevského pravoslavného patriarchy. Plných deset let strávil ve vězení a zemřel v den svých 72. narozenin, 17. července 1960.

Spoluvězeň F. Ondruška, který s ním strávil poslední čtyři měsíce, ho ve svých vzpomínkách charakterizuje takto:

„Obdivovali jsme se mu. Jeho velikost spočívala v nevýslovné

tichosti, pokoře a ve skutečně dětinném poměru k Bohu. Jeho křehká tělesná konstrukce, hluboké oči a celá asketická tvář prozrazovaly strašné utrpení, ale z jeho úst jsme nikdy nezaslechli ani slovíčko stížnosti. Spoluvězni i lékaři se shodli v názoru, že trpí ukrutné bolesti. Až do konce života se cítil spojený se svými kněžskými a věřícími. S nadšením mluvil o jednotě řeckokatolíků s římskou církví. Stal se mučedníkem této jednoty. Při výsleších se snažili ho získat pro uznání státem vytvořeného spojení řeckokatolíků s pravoslavnými. Jednou postupovali hrozbami, jindy ho lákali sliby, jindy ho mučili, jak to tvrdí někteří jeho spoluvězni, jindy mu pochlebovali.

Biskup Gojdič však zůstal pevný. Při jisté příležitosti se o výslechu vyjádřil takto: „Bol by to strašný hriech proti Bohu, bola by to zrada Sv. Otca, sv. cirkvi, vlastného svedomia a veriach, ktorí v tom čase trpeli pre vernost tomu, čo som ja, ich biskup, učil a hlásal.“

Člověk zlatého srdce. Snad nejzřetelněji se to projevilo v posledních čtyřech měsících jeho života, v době, kdy jeho utrpení následkem neznámé choroby dosáhlo téměř nesnesitelného stupně. Ale ani tehdy, kdy u člověka obvykle selhává každý stupeň sebekontroly, nebylo z jeho úst slyšet stížnost na nic a na nikoho, ani na dozorce.

Když jednou jeden spoluvězeň prohodil: „Ty darebáky poženeme jednou k zodpovědnosti!“, biskup odpověděl: „Chlapci, mne nikto v životě neublížil. Všetko utrpenie v životě, ktoré som dial snašal, som rád prijal a bolí ma iba to, že mnohí z mojich spolubratrov a

veriacich trpia pre svoju vieru.“ Při jisté příležitosti spoluvězeň řekl staršímu dozorcovi: „Podívejte se, to je ten pan biskup, kterého jste r. 1953 kopl, když upadl při dřepch. Mě jste zase strčil, abych ho šel zdvihnout.“ „Ja sa na vás pamätám, pán velitel, nehnevajte sa na mňa, ale ja som vtedy už naozaj nevládal cvičit,“ řekl pan biskup.

Těsně před svátkem Božského Srdce Páně se vytvořily podmínky, aby ve vězeňské ošetrovně mohla být sloužena mše sv. Otec Vrána vyzpovídal všechny, kdo měli o to zájem, mezi nimi i biskupa Gojdiče. Sv. přijímání přinesl nejprve Otcovi biskupovi. Tehdy ještě nikdo netušil, že to mělo být jeho poslední.

V následujících dnech nevýslovně trpěl a v rozhovorech s nejbližšími se netajil s vnitřním rozporům mezi svobodou a korunou mučedníka. Právě po svátku Božského Srdce Páně přišel k němu lékař a s velkou

úctou ho oslovil: „Excelence, v nejbližších dnech jdete domů.“ Po několika dnech se Otec biskup vyslovil: „Neviem, či by bolo vhodné zamenit krásnu korunu mučenicku za 2 - 3 roky života na slobode. Nechám to na milého Pána Boha. Nech rozhodne On.“

Jednou odpoledne mě Otec biskup prosil, abychom ho vyvezli na dvůr, kde se procházeli nemocní vězni: „Chcel by som svojim drahým veriachim dat ešte raz požehnanie.“ Sotva jsme zastavili na místě, jež nám sám určil, ihned přicházela skupina vězňů. Mezi nimi byl i prešovský řeckokatolický světitel biskup Hopko. Nemocný se trochu nadzvedl, rukou udělal znamení kříže a jeho rty šeptaly tiché požehnání. Hned potom nás s úsměvem požádal, abychom ho zavezli zpět na celu.

Znovu přešlo několik dní. Jednou večer mi Otec biskup zakýval a pošeptal mi: „Nepohorši sa, že sa bojím smrti, bál sa jej aj sám Pán Ježíš,

a On bol Boh. Ja som iba človek, i keď biskup.“

Poslední chvíle přišla zcela nečekaně. Otec biskup ji uvítal s úsměvem na tváři. Plný radosti zavolal: „Teraz už bude všetko dobré.“ Společně jsme se modlili za umírajícího. Vydechl naposled. Bylo osm minut po půlnoci, neděle 17. července 1960.

Všichni, kdo v posledních měsících přišli s Otcem biskupem do styku, jednomyslně konstatovali: „Jak velký je náš Bůh, jak veliké porozumění má pro naše slabosti a naivnosti...“ Otec biskup se totiž modlival, aby ho Pán Bůh odvolal v ten den, kdy přišel na svět.

Ještě tu noc se na ošetrovně sloužila za biskupa Gojdiče první zádušní mše svatá.

Nezbývá než k tomu všemu připojit: „Dobrý a věrný služebníku Kristův přimlouvej se za nás a naši společnou drahou vlast se sv. Václavem u Boha!“

Martin Hrabík:

Za Josem Podlenou

V neděli 20. října zemřel v St. Petersburgu na Floridě český exulant Josef Podlena. Narodil se 11. března 1910 v Roželově. Hluboké Brdské lesy, kraj pod Třemšínem, jakoby vdechly mírnost a pohodu do Josefovy duše. Tak byl znám doma, tak jsme ho poznali na prašných cestách exilu.

Mládí a značnou část života prožil Podlena v rodném kraji. Vyučil se truhlářství, ale od mladých let projevoval veliký zájem o veřejný život. Stal se úspěšným pracovníkem křesťanských odborů Čs. strany lidové. Významná odbojová a podpůrná činnost v Národním souručenství za války a statečný postoj proti komunistickému přivalu po válce ho předurčil k další roli: v krátké historii pokošické vlády byl Podlena zástupcem své strany v nejvyšším orgánu Zemské samosprávy v Čechách. Statečný a nesmlouvavý postoj Josefa Podleny o udržení zbytku samosprávy z První republiky zapříčinil, že byl komunisty označen za „nepřítele lidu“ už před

únorem 1948.

Josef Podlena o vlas unikl zatčení a v březnu 1948 opustil starou vlast. Po krátkém pobytu v západním Německu se dostal na tři a půl roku do Francie, která byla na začátku padesátých let zemí, kde se vykávalo na visum do USA. O svátku sv. Václava 28. září 1951 jsme nastoupili s přítelem Podlenou v Le Havru na italskou loď „Europe“ vystěhovaleckou cestu do Ameriky. Této společné cestě vděčím já, moje manželka i naše děti, že jsme se mohli s ním blíže poznat a na celý život spřátelit.

Zatímco my jsme se dostali přes Washington D.C. do Clevelandu - Podlena se odebral k jednoráčnímu pobytu do Texasu, kde poznal dva exulantské kněze: dp. Dr. prof. Felixe Mikulu a dp. Kukrála. Z Texasu odjel s Otcem Mikulou do Clevelandu, kam jej pozval na svoji faru známý zasloužilý český národní pracovník Msgr. Oldřich Zlámal. Podlenou do Clevelandu přivábilo množství přátel ze skupiny pařížských exulantů a osobních přátel.

V Clevelandu se brzy uplatnilo poctivé a dovedné Podlenovo truhlářské řemeslo ve stavebnictví. Pracoval nejdříve u krajanského stavitele J. Krátkého a později u další české firmy Humlovy. Oba krajané - stavitelé, kteří Podlenou zaměstnávali, vysoce oceňovali jeho schopnost a vrozenou pracovní svědomitost.

V Clevelandu se Josef oženil se sokolskou pracovnící Ruth Schneidrovou. Ruth pak při jedné z pozdějších návštěv v

Československu zemřela po tragickém autoúrazu.

Josef Podlena byl nenáročným, ale účinným pracovníkem Krajanského výboru v Clevelandu - odbočky to Čs. národní rady americké.

Před deseti roky se Josef Podlena znovu oženil s Frances Adamec a přesídlil na Floridu. Léta svého životního podzimu strávil se svojí chotí v pohodě porozumění a krásného souladu. Jejich dům byl navštěvován přáteli z Clevelandu i z New Yorku. V Podlenově zahradě plně rozmanitých květů a prosycené vůni oranžovníků jsme často vzpomínali na svoji ujařmenou rodnou vlast. V St. Petersburgu byl činným členem v Československo-americkém klubu.

Jeho klidný a šťastný život byl přerušen krátkou, ale zákeřnou nemocí, které přes všechnu oddanou péči a starostlivou pečlivost své choti Františky nakonec podlehl.

Z pozůstalé rodiny žijí v USA: manželka Frances, nevlastní dcera Frances Giardino, tři nevlastní synové - William, John a Josef Adamec a čtyři vnuci.

V Československu žije syn František, dcera Růžena Brychtová, čtyři vnuci a dva právnické; bratr František a tři sestry: Marie Tomanová, Anna Kurková a Růžena Pousková.

Prosíme je, aby přijali výraz naší upřímné soustrasti v našem staročeském křesťanském pozdravu, který jim procítěně posíláme: Potěš Vás milosrdný Bůh, Otec našeho Spasitele Krista Pána.

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety: 12. a 20. prosince na 16, 23 nebo 30 dní.

Cena \$740.-

Bus tour na Milwaukee Folk Fair. Neděle 24. listopadu.

Cena \$18.- včetně busu a rezervované vstupenky na odpředstavení národnostních skupin.

Californie a Las Vegas. 8 dní Air a land tour.

Odlet 20. února 1986. Cena \$669.- včetně letenky, bus

transportace, prvotřídního ubytování a 6ti jídel.

Mimořádně kvalitní tura.

Zájezdy na Jamaiku, Bahamas, Arubu a další Caribské ostrovy za velmi výhodné ceny. Zavolejte o bližší informace.

TUZEX oblíbený dárek Vaším drahým.

Pošlete včas než bude předvánoční nával.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Napište nebo zavolejte o bližší informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

HLEDÁM

starší spolubydliči dobré a veselé povahy do zařízení, čistého a útulného čtyřpokojového bytu ve staré bývalé „České Kalifornii“, v osadě Bl. Anežky České. Samota tíží.

Volejte večer po 7 hod.

☎ 521-7437

Rozumní lidé se vždycky

nakonec dohodnou.

Jožka Pejskar:

Před deseti roky zemřel dr. Petr Zenkl

Před deseti roky, 15. listopadu sešli se na Českém národním hřbitově v Chicagu četní přátelé dr. Petra Zenkla ze Spojených států a Kanady, aby se s ním rozloučili na poslední cestě. Obřadní síň byla zaplněna do posledního místa, v čele obřadní síně vlála československá vlajka a velký znak Masarykovy Československé republiky. U katafalku s urnou zesnulého leželo velké množství věnců a květin. Fryznu za zesnulého zahájil modlitbou chicagský krajský misionář Otec Vojtěch Vít, O.S.B. Za Radu svobodného Československa, jehož výboru byl dr. Zenkl předsedou, se tehdy rozloučil dr. Mojmír Povolný, za Čs. stranu národně socialistickou /dnes národně sociální/ prof. dr. Vladimír Krajina z Vancouveru, B.C. za Čs. národní radu americkou dr. M. Ferjenčík, za Sokoly dr. A. Hřebík a Matěj Neumann z Washingtonu a jako poslední promluvil Čeněk Torn, bývalý poslanec a místopředseda Zastupitelstva Rady svobodného Československa. Smuteční žalmy zazpívala paní Lillian Kašpaříková-Chorvátová a na varhany hrál, dnes již též zesnulý prof. F. Kubina. Důstojně rozloučen s dr. Petrem Zenklem bylo zakončeno československou státní hymnou.

Naším čtenářům starší generace nemusíme představovat, kdo byl dr. Zenkl. Avšak přibýlo hodně čtenářů Hlasu národa z řad mladší a střední generace, žijících doma dlouhá léta v nesvobodě, kteří o Zenklovi mnoho neslyšeli, anebo vlivem komunisty falšované historie mají o Zenklovi jen pokřivené znalosti.

Dr. Zenkl se narodil 13. června 1884 v jihočeském Táboře v rodině krejčího, kde bylo deset dětí. Byly mu teprve 23 roky, když získal na Karlově universitě doktorát filosofie. Učil češtině na karlínské obchodní akademii, a protože byl neobyčejně schopný komunální pracovník a oblíbený řečník, byl už jako pětáctiletý zvolen starostou města Karlína (1919). Byl též autorem několika učebnic češtiny a své studenty vedl k vlastenectví, což se projevilo pak v tom, že mnozí z nich vstoupili do československých legií v Rusku, ve Francii a v Itálii. V r. 1918 stál před rakouským voje-

enským soudem obžalován z vydávání protihabsburských knih, avšak trestu unikl jen tím, že se záhy rakousko-uherská monarchie rozpadla.

Hlavním oborem jeho životní práce byla dlouho komunální a sociální politika. Teprve krátce před mnichovským diktátem, na podzim r. 1938 vstoupil do vlády generála Syrového jako ministr sociální péče. Jeho sociální péče vyvrcholila však vybudováním Masarykových domovů v Praze-Krči, kde našlo pomoc a domov 2.400 dospělých chovanců a na 450 dětí, od kojenců počínaje. Zaslouhou Zenklovou se Masarykovy domovy staly chloubou sociální politiky Masarykovy republiky. Také tuberkulózní sanatorium ve Vysokých Tatrách/Vyšné Hágy/byly vybudovány z iniciativy dr. Petra Zenkla. A právě pro tyto sociální úspěchy byl Zenkl nenáviděn vedoucími komunisty, neboť mařil jejich plány, podle nichž se chtěli stát budoucími „zlepšovatelí“ jen oni sami. A když se Zenkl stal jedním ze tří ředitelů Ústřední sociální pojišťovny, instituce, která měla na programu široký program sociální péče, především pak přestárých a invalidních osob, jakož i mládeže školou povinné, zuřivost komunistů proti Zenklovi nezala mezi. V r. 1937 byl dr. Zenkl zvolen poprvé primátorem města Prahy. Za jeho primátorství dosáhla Praha neobyčejného rozkvětu.

V den, kdy Hitlerovo vojsko zahájilo válku proti Polsku - 1. září 1939 - byl dr. Zenkl nacisty zatčen a odvezen jako rukojmí do koncentračního tábora v Dachau, později pak do Buchenwaldu. Tam se zmocnili táborové samosprávy komunisté, kteří - když se blížil konec války - si usmysleli, že Zenkla zlikvidují, aby se nemohl vrátit do osvobozené Prahy. Jen zázrakem a především za pomoci populárního amerického komentátora Edwarda R. Murrowa byl po příchodu americké armády do Buchenwaldu dr. Zenkl zachráněn.

Po válce byl dr. Petr Zenkl znovu zvolen primátorem města Prahy. Ač byl předsedou československé strany národně socialistické, která měla ve vládě čtyři ministry, bránil se vstupu do vlády a teprve po volbách 26. května 1946 se stal náměstkem ministerského předsedy. Tato funkce ho učinila hlavním vládním exponentem Benešova pokusu o koaliční součinnost demokratických stran s komunisty, ač neměl jako buchenwaldský vězeň žádné účasti na moskevských a

košických jednáních, kde smutná politická epizoda z let 1945-1948 byla připravena. Do vlády vstoupil - jak jednou prohlásil, především proto, aby čelil rozpínavosti komunistů, kteří už bezprostředně po válce sahalí po totální moci. Po příchodu Rudé armády komunisté obsadili většinu důležitých pozic ve státní a veřejné správě, zmocnili se sdělovacích prostředků a počínali si tak, jako by naše republika už patřila jen jim - komunistům. Tehdy nastala situace, kdy občané, kteří nenosili na klopě kabátu komunistický odznak - hvězdu s kladivem a srpem - se ustrašeně odmlčeli. V té době na jednom veřejném projevu v pražském předměstí dr. Zenkl prohlásil: „Máme Svobodné slovo, máme Svobodné noviny, ale nemáme svobodu.“ V další části svého projevu - na tehdejší dobu neobyčejně odvážného - vyzval Zenkl komunistické vedení, aby respektovalo svobody, k nimž se komunisté zavázali v dubnu 1945 v Košicích.

Zenkl svým projevem narovnal páteř mnoha ustrašených, kteří propadli pesimismu, pozvedl sebevědomí demokratické

veřejnosti a zabrzdl i když jen dočasně - usurpátorskému počínání komunistů.

Zášť komunistů proti Zenklovi se stupňovala a vyvrcholila ve dnech komunistického puče, v únoru 1948, kdy ozbrojené závodní milice vyrazily do pražských ulic se standardy: „Republiku zachráníme, Zenkla z vlády odstraníme!“

Po únorovém komunistickém převratu žil dr. Zenkl několik měsíců v Praze pod přísným policejním dozorem, ale posléze se mu přece jenom podařilo uniknout do exilu.

Velikost Zenklovy osobnosti spočívala především v tom, že se nikdy nebál otevřeně mluvit pravdu, o níž byl přesvědčen, že stojí za to, aby ji neohroženě hájil. Zenklovo politické krédo vcelku dobře postřehl v únoru 1969 v pražské televizi komunista, poslanec Vilém Nový, když na adresu československé veřejnosti prohlásil, že v době „Pražského jara“ si vytýčila zcela jiný, opoziční program, než ten, který na lednovém zasedání r. 1968 schválilo plénum KSČ. Pokud se v programu veřejnosti hovoří o „socialismu“ - tvrdil tehdy

Vilém Nový v televizi - pak jedině v takovém smyslu, že se nijak neliší od socialismu starého Petra Zenkla.

V roce 1956 nazval Dr. Zenkla přední americký publicista Brackett Lewis ve své biografii o Petru Zenklovi protikomunistickým championem. Tento čestný titul Zenklovi zůstane v československé historii zachován.

Poslední léta svého života, po úmrtí své choti Pavly /zemřela ve Washingtonu D.C. 5.2.1971/ žil dr. Zenkl v rodině příbuzného Ing. Luboše Palounka v Raleigh, ve státě Severní Karolína, kde zemřel 3. listopadu 1975 ve věku 91 let. Dožil se požehnaného stáří. Kdo z krajanů navštívíte o Dušičkách či někdy jindy v Chicagu Český národní hřbitov, vyhledejte místo jeho posledního odpočinku a věnujte mu v tichém zamyšlení či modlitbě vděčnou vzpomínku. Dr. Petr Zenkl se zasloužil o sociální pokrok naší První skutečně demokratické republiky, stejně jako řada jiných, jejichž tělesné pozůstatky odpočívají na chicagském Českém národním hřbitově.

Vzpomínáme s úctou a vděčností prohlášení neodvislosti a samostatnosti Československé republiky

dne 28. října 1918.

Tento den stal se naším národním svátkem,
při němž upevňujeme svou oddanost
našemu československému původu
a stojíme pevně ve svých snahách k docílení
opětné svobody a samostatnosti
československého národa.

PHONES: (312) 242-2224 or 795-5800
2701 So. Harlem Ave., (P.O. Box 249) Berwyn, IL 60402-0249

Nejstarší podpůrná jednota ve Spojených státech
působící již po 132 letech.

Dr. L. Rozbořil:

Konference ve Washingtonu

Přijal jsem pozvání: „The Secretary of State invites you to participate in a Foreign Policy Conference for Leaders of Non-governmental Organizations, October 10, 1985” Směrnice ministerstva zahraničí (Department of State) doporučují přijet taxikem a vstoupit vchodem pro diplomaty - parkování je prý obtížné.

Ve čtvrtek 10. října ráno jedeme tedy podzemní dráhou z města Bethesda. Můj hostitel vložil dva dolary (po sobě) do otvoru ve stěně. Kompjuter vrací 1 dolar - musí být otočen. Pak se zmáčkne knoflík u druhého otvoru a vyjde lístek. Vložíme lístky do otvoru u vchodu. Kompjuter nadzvedne zábrany a vrátí lístek, protože máme přeplaceno. Přestupujeme a kompjuter natiskne na lístek kolik jsme až dosud utratili. Ten kompjuter tedy čte bankovky, vrací drobné, čte lístky, sčítá a odčítá cestovné, nadzvedne zábrany - a to vše ve zlomku vteřiny. Uvědomuji si, jak věk automobilů se mění ve věk kompjuterů.

Rozvoj technologie bude hrát stále větší úlohu nejen v našem soukromém životě, ale i v zahraniční politice.

Vystupujeme na stanici Metra, která se patřičně nazývá FOGGY BOTTOM, přezdívka to ministerstva zahraničí. Přicházíme k budově ministerstva. Nyní chápu proč parkování v okolí budovy je obtížné, - je totiž zakázané. Můj hostitel mi ukazuje betonové zidky ve výši asi 1 metr kolem budovy, některé jsou ukryty za živým plotem. „Je v nich více železa než cementu” poznamenává můj hostitel. Před hlavním vchodem jsou postaveny betonové krychle, v kterých budou hlína a květiny. Úzkým vchodem auto

teroristů neprojde a případná nálož dynamitu bude musít vybuchnout na ulici. Inu, zkušenosti z Beirutu! Je mi zřejmé, že mezinárodní terorismus bude i v budoucnu stále více ovlivňovat naši zahraniční politiku.

V Hendersonově sále se shromáždilo kolem 300 delegátů z asi 250. organizací. Byli tam zastoupeni katolíci, luteráni, metodisté, baptisté, židé, unitáři a mormoni; američtí veteráni, dělnické unie, university, tisk, farmáři, ženy, mládež atd.; také všechny národy za železnou oponou, včetně Rusů, Bělorusů, Ukrajinců a Arménů. Rovněž tam byli Kubánci, Mexičané, Japonci a Číňané (Taiwan).

Za Čs. nár. radu americkou byli přítomni Dr. L. Rozbořil, Anna Faltusová a Dr. O. Horna; za Americký fond pro čl. uprchlíky Dr. Jan Papánek; za Nár. radu žen svobodného Československa Betka Papánková a za list demokratických Slováků „Naše Hlasy” Dr. M. Kvetko a Ing. Štefan Papánek. Všichni jsou členy Čs. nár. rady americké.

ROBERT SMALLEY, šéf úřadu pro Veřejné záležitosti zahájil konferenci přivítáním všech delegátů. Vysvětlil proč jsme byli pozváni do Washingtonu: „Zahraněční politika, má-li být úspěšná, potřebuje podporu veřejnosti.” Potleskem souhlasíme.

MICHAEL ARMACOST, podsekretář pro politické záležitosti v přehledu zahraniční politiky zdůraznil, že nejdůležitějším bodem jednání v Ženevě bude ustavit společnou základnu, na níž by obě velmoci mohly usilovat o trvalejší sblížení. Připustil, že sovětská rozpínavost v minulosti ukončila americkou touhu po spojení se

Sovětským svazem (détente). Upozornil, že USA se musí zabývat sovětskou agresí v Indonésii, Afghanistanu, v Angole, Haběši a jinde, protože ta jest příčinou všech nesnází ve vzájemném poměru obou velmocí. Totéž platí o lidských právech. Svoboda je základní ideou naší společnosti. Američané se vždy snažili nést pochodeň svobody, nejen pro sebe, ale i pro jiné národy na světě.

CHESTER CROCKER, zástupce ministra pro africké záležitosti, hovořil o Jižní Africe. USA věří, že apartheid je špatným řešením rasového problému a odsuzuje segregací zákony. USA musejí pracovat pro mírový vývoj a reformu voláním po dialogu obou stran. Zmínil se o presidentově nařízení (Executive Order), kterým byl poněkud omezen obchod s Jižní Afrikou. Závěrem vyslovil naději, že americký smířlivý duch bude mít dobrý vliv na vývoj v Jižní Africe.

MARK PALMER, zástupce ministra pro Evropu a Kanadu, prohlásil, že nejdůležitějším cílem americké politiky jest zabránit světové válce. Kontrola nukleárních zbraní není a nemá být převládajícím bodem jednání mezi oběma velmocemi. Je celkem 19 sfér, kde sovětská agrese zasahuje do zájmů USA a svobodného světa. Tyto konflikty jsou také velmi nebezpečné a musí být vyřešeny. President Reagan nikdy neuzavře dohodu, která by přivedla Ameriku do podřadného postavení.

RICHARD MURPHY, zástupce ministra pro středo-východní a jižní Asii, přednášel o mírovém úsilí Spojených států na Blízkém východě. V době, kdy p. Murphy mluvil, odehrávala se právě ve Středozemním moři tragédie - italská turistická loď byla obsazena teroristy, kteří se nyní snažili utéct do asyly. Chování Egypta a jiných národů zajisté pozmění politiku USA v této oblasti. Proto se odmlčím.

ELLIOT ABRAMS, zástupce ministra pro Interamerické záležitosti, potvrdil US politiku vůči dnešním san-

dinistům ve středoamerickém státě Nicaragua. Cílem americké politiky je usilovat o mír, bezpečnost, hospodářský pokrok a svobodu pro každý stát ve Střední Americe. Revoluční vláda v Nicaraguji ohrožuje svobodu a bezpečnost sousedních zemí. Nicaragua musí přestat sloužit zájmům Sovětského svazu a Kuby, musí snížit počet vojáků ze své dnešní stošesticové armády, musí ukončit podporu revolucionářů v El Salvadoru a jinde, a konečně má splnit svůj slib, daný Organizací amerických států v r. 1979 a povolit ve své zemi demokratický pluralismus. Dokud tak neučiní, USA budou podporovat nicaragujské demokraty v jejich boji proti revoluční vládě.

Poslední dvě přednášky byly o Východní Asii a Pacifické oblasti a o mezinárodním obchodu a protectionismu. To jsou otázky pro nás vzdálenější, a proto se o nich nerozepisují.

Po každé přednášce byly dotazy. Každý řečník odpověděl na 10 až 12 otázek. Dr. Jan Papánek, po usilovném zvedání ruky, položil otázku, která nám všem ležela na mysli: „Bude obsazení střední a východní Evropy sovětským vojskem na agendě v Ženevě?” Pan Palmer odpověděl: „Ano.” Nikdo jiný z nás nebyl vyvolán.

V 5:30 p.m. jsme očekávali p. ministra zahraničí George Shultze. Kamery CBS, NBC a ABC byly již připraveny pro jeho příchod od 2 p.m. Očekávalo se, že bude mít pro nás nejnovější zprávy o osudu amerických rukojmí a palestinských teroristů, ale neměl. Ministr George Shultz se omluvil, že přišel o 25 minut později a zahájil: „Mezinárodní terorismus je dnes na prvním místě mezi problémy naší zahraniční politiky”. Pak pokračoval, že nikdo nesmí poskytnout teroristům asyl, či jakoukoliv jinou pomoc. USA nebudou nikdy s teroristy vyjednávat. Není tu prozatím také žádná vyhlídka, že Sovětský svaz se zhroutí. Je to velmi silná země. Přejeme si, abychom mohli vyjednat něco konstruktivního se Sověty, abychom dosáhli stabilizace v

mezinárodní situaci. Je to nutné v zájmu světového míru. Strategická obranná iniciativa (SDI) přispěje k větší stabilizaci než jaká je dnes, kdy obě velmoci mají jen útočné zbraně. Stále více a více lidí ve světě poznává, že sovětský systém dobře nepracuje. Rozvoj technologie bude - mimo jiné - znamenat snadnější přístup občanů za železnou oponou k informacím - (vysílání přes COMSAT družici se snad ani nedá rušit, microchips se spoustou pravdivých údajů se snadněji převezou než knihy, video kazety taktéž - pozn. autora). Sověti se bojí pravdy a bojí se, že v technologickém závoděni prohrají. Americká zahraniční politika se snaží být morální a důsledná. Někdy však je přinucena být méně důsledná, když větší otázky míru to vyžadují. Pan ministr by pokračoval v odpovědích na otázky, ale jeho pobočník mu připomněl, že má již mluvit zase někde jinde. Poděkoval nám za náš zájem a odešel.

Zahraněční politika Spojených států je dnes rozsáhlá, protože musí být nutně světová. Není proto také lehce proveditelná. Jak ji nejlépe vést? Už president Teddy Roosevelt to řekl výstižně v kostce: „Mluvte jemně a noste veliký klacek.” A to dělá náš zahraniční ministr, p. George Shultz výborně. Jeho poradci z Department of State, z nichž jsme slyšeli šest, jsou absolventi nejlepších amerických universit jako Harvard, Yale, Princeton, Columbia, MIT, University of Chicago, John Hopkins a jiných. Mají rozsáhlé zkušenosti v diplomacii v různých částech světa a výborný přehled světové politiky. Osobně jsou příjemní, slušné a klidně se vyjadřují a jsou trpěliví s těmi, kteří jim kladou dlouhé a naivní otázky. Americká zahraniční politika je dnes vskutku v rukou kvalifikovaných odborníků.

Konference byla ukončena recepcí na osmém poschodí. Nádherné lustry, perské koberce, „antique” nábytek a olejové malby presidentů. S balkonu je krásný pohled na osvětlený Washington, od Kapitolu až po Lincolnův památník. Uspokojující zásoba alkoholu a losos s kaviárem zachraňují recepce. Ty ostatní zákusky vyvolaly jen „marné” vzpomínky na chlebičky a pečivo, které naše ženy připravují pro naše podniky.

Vcelku to byl kladný a poučný den, který výtečně skončil zprávou, že američtí letci zajali teroristy. Úspěch, který americká zahraniční politika tolik potřebovala!

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLETE: 749 - 7449

CAPITAL CITY CZECH CHORALERS
LINCOLN, NE.

2nd Album release
Beautiful Czech & Moravian
Folk Songs

L.P.: Record \$7.50 post paid
8 track tape \$6.50 post paid
special)

Order from: Larry L. Vilda
1924 Perkins Blvd.
Lincoln, NE.

Pout' ve Filipově

Z různých míst z Československa a také z NDR, především z diecéze Drážďany-Míšeň a z apoštolské administratury Zhořelec přišlo 16. června 1985 mnoho věřících do poutního místa Filipov v severních Čechách. Roku 1866 se zde v malé obci zjevila Matka Boží těžce nemocné třicetileté Magdaleně Kadeové. Marie jí prý slíbila: „Dítě, od nynějška se uzdravíš... Od té chvíle byla Magdalena zdráva a zemřela téměř sedmdesátiletá r. 1904. V mladších letech se Filipov stal široko daleko známým mariánským poutním místem a jsou zprávy o četných zázračných uzdraveních. 11. 10. 1895 mohla být z darů vybudována velká poutní svatyně.

Slavnostní bohoslužby konal letos sám kardinál Fr. Tomášek, koncebrovali s ním biskup Otčenášek, kapitulní vikáři z Hradce Králové a z Litoměřic, asistovali studenti teologie z Litoměřic. Slavnosti se rovněž účastnil biskup Schaffran z diecéze Drážďany-Míšeň a berlínský světec biskup Weider.

Kardinál Tomášek posvětil nový hlavní oltář. Dalším bodem slavnosti byla korunovace poutního obrazu. Koruna byla předtím požehnána papežem Janem Pavlem II. Jako pozdrav diecéze Berlín odevzdal biskup Weider svíce, zhotovenou karmelitkami v klášteře Maria Regina Martyrum - (zasvěceném při Berlínské zdi Panně Marii, královně mučedníků) - a který komunistická Honneckerova vláda asi před třemi lety dovolila postavit ve východním Berlíně za peníze ze Západu. Svíce pak byla umístěna před milostný obraz.

Motiv letošní pouti na Filipově byl vyjádřen dvěma hesly:

Nesmíme se ohlížet na nikoho, ale den co den vyučovat všechny Božímu zákonu a doufat v Krista.

Nazýváme se syny Božími; zanechme proto všech skutků, které jsou Satanovy!

HLEDÁME PANÍ K DĚTEM

Potřebujeme spolehlivou pomocnici, která by se postarala o děti a pomohla v domácnosti. Mzda podle dohody, angličtina není nutná. Pracovní podmínky podle vzájemné dohody. Bude se Vám u nás líbit.

Značka: Illinois

Volejte: ☎ 815-397-8368

John Paul II.
Encyclical „Slavorum Apostoli“

Apostles of the Slavs

Pope John Paul II Commemorating the 11th Centenary of Sts. Cyril and Methodius

(Continued from last issue)

6. St. Methodius remained faithful to the words which Cyril had said to him on his death-bed: „Behold, my brother, we have shared the same destiny, plowing the same furrow; I now fall in the field at the end of my day. I know that you greatly love your mountain; but do not for the sake of the mountain give up your work of teaching. For where better can you find salvation?“

„Their generous decision to identify themselves with those peoples' life and traditions, once having purified and enlightened them by revelation, make Cyril and Methodius true models for all the missionaries who in every period have accepted St. Paul's invitation to become all things to all people.“

Consecrated archbishop for the territory of the ancient Diocese of Pannonia and named papal legate ad gentes (for the Slav peoples), he assumed the ecclesiastical title of the reestablished episcopal See of Sirmium. However, Methodius' apostolic activity was cut short as the result of political and religious complications which culminated in his imprisonment for two years on the charge of having invaded the episcopal jurisdiction of another. He was set free only on the personal intervention of Pope John VIII. The new sovereign of Greater Moravia, Prince Svatopluk, also subsequently showed hostility to the work of Methodius. He opposed the Slavonic liturgy and spread doubts in Rome about the new archbishop's orthodoxy. In the year 880 Methodius was called *ad limina apostolorum*, to present once more the whole question personally to John VIII. In Rome, absolved of all the accusations, he obtained from the pope the publication of the bull *Industriae Tuae*, which at least in substance restored the prerogatives granted to the liturgy in Slavonic by Pope John's predecessor Hadrian II. When in 881 or 882 Methodius went to Constantinople, he received a similar recognition of perfect legitimacy and orthodoxy also from the Byzantine emperor and the patriarch Photius, who at that time was in full communion with Rome. He devoted the last years of his life principally to making further translations of the Sacred Scriptures, the liturgical books, the works of the fathers of the church and also the collection of ecclesiastical and Byzantine civil laws called the *Nomocanon*.

Concerned for the survival of the work which he had begun, he named as his successor his disciple Gorazd. He died April 6, 885, in the service of the church established among the Slav peoples.

7. His farseeing work, his profound and orthodox doctrine, his balance, loyalty, apostolic zeal and intrepid magnanimity gained Methodius the recognition and trust of Roman pontiffs, of patriarchs of Constantinople, of Byzantine emperors and of various princes of the young Slav peoples. Thus he became the guide and legitimate pastor of the church which in that age became established in the midst of those nations. He is unanimously venerated, together with his brother Constantine, as the preacher of the Gospel and teacher „from God and the holy apostle Peter“ and as the foundation of full unity between the churches of recent foundation and the more ancient ones.

For this reason, „men and women, humble and powerful, rich and poor, free men and slaves, widows and orphans, foreigners and local people, the healthy and the sick“ made up the throng that amid tears and songs accompanied to his burial place the good teacher and pastor who had become „all things to all men, that I might by all means save some.“

To tell the truth, after the death of Methodius the work of the holy brothers suffered a grave crisis, and persecution of their followers grew so severe that the latter were forced to abandon their missionary field. Nonetheless, their sowing of the gospel seed did not cease to bear fruit, and their pastoral attitude of concern to bring the revealed truth to new peoples - while respecting their cultural originality - remains a living model for the church and for the missionaries of all ages.

III

HERALDS OF THE GOSPEL

8. Byzantine in culture, the brothers Cyril and Methodius succeeded in becoming apostles of the Slavs in the full sense of the

word. Separation from one's homeland, which God sometimes requires of those he has chosen, when accepted with faith in his promise is always a mysterious and fertile precondition for the development and growth of the people of God on earth. The Lord said to Abraham: „Go from your country and your kindred and your father's house to the land that I will show you. And I will make of you a great nation, and I will bless you, and make your name great, so that you will be a blessing.“

In the dream which St. Paul had at Troas in Asia Minor, a Macedonian, therefore an inhabitant of the European continent, came before him and implored him to come to his country to proclaim there the word of God: „Come over to Macedonia and help us.“

Divine providence, which for the two holy brothers expressed itself through the voice and authority of the emperor of Byzantium and of the patriarch of the church of Constantinople, addressed to them a similar exhortation when it asked them to go as missionaries among the Slavs. For them, this task meant giving up not only a position of honor but also the contemplative life. It meant leaving the area of the Byzantine Empire and undertaking a long pilgrimage in the service of the Gospel among peoples that in many aspects were still very alien to the system of civil society based on the advanced organization of the state and the refined culture of Byzantium, imbued with Christian principles. A similar request was addressed three times to Methodius by the Roman pontiff, when he sent him as bishop among the Slavs of Greater Moravia, in the ecclesiastical regions of the ancient Diocese of Pannonia.

9. The Slavonic Life of Methodius reports in the following words the request made by the Prince Rastislav to the Emperor Michael III through his envoys: „Many Christian teachers have reached us from Italy, from Greece and from Germany, who instruct us in different ways. But we Slavs... have no one to direct us toward the truth and instruct us in an understandable way.“ It was then that Constantine and Methodius were invited to go there. Their profoundly Christian response to the invitation in this circumstance and on all similar occasions is admirably expressed by the words of Constantine to the emperor: „However tired and physically worn out I am, I will go with joy to that land“; „with joy I depart for the sake of the Christian faith.“

The truth and the power of their missionary mandate came from the depths of the mystery of the redemption, and their evangelizing work among the Slav peoples was to constitute an important link in the mission entrusted by the Savior to the church until the end of time. It was a fulfillment - in time and in concrete circumstances - of the words of Christ, who in the power of his cross and resurrection told the apostles: „Preach the Gospel to the whole creation“; „go therefore and make disciples of all nations.“ In so doing, the preachers and teachers of the Slav peoples let themselves be guided by the apostolic ideal of St. Paul: „For in Christ Jesus you are all children of God, through faith. For as many of you as were baptized into Christ have put on Christ. There is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female for you are all one in Christ Jesus.“

Together with a great respect for persons and a disinterested concern for their true good, the two holy brothers had the resources of energy, prudence, zeal and charity needed for bringing the light to the future believers and at the same time for showing them what is good and offering concrete help for attaining it. For this purpose they desired to become similar in every aspect to those to whom they were bringing the Gospel, they wished to become part of those peoples and to share their lot in everything.

(Continued in next issue)

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

VOICE OF THE NATION

Mother Angelica warns against negative strategies over programs

NEW YORK (NC) Mother Angelica, founder of the Eternal Word Television Network, said at a New York press conference Sept. 6 that Catholics should not try to improve American television by the negative strategies of boycotts and „screaming”, but by producing more good quality programs themselves.

„The church is terrifically re-
-tard in production,” she said. „As a church we ought to have the most fantastic programs ever produced.”

Mother Angelica, who lives at Our Lady of the Angels Monastery in Irondale, Ala., just outside Birmingham, was in the New York area for a Sept. 8 speaking engagement at the National Blue Army Shrine in Washington, N.J.

In appealing for greatly increased TV production by parishes, dioceses and other agencies of the church, Mother Angelica said Catholics should not be intimidated by the costs involved. The church should also buy time on television for such purposes as allowing

bishops to speak to their people, she said.

„We have lost in the church the theology of risk,” she said. „We say, it will cost. We are so cost-minded we don't even try.”

Mother Angelica, whose network's programming is carried by some 250 cable systems nationally, said since radio and television have such a strong influence on the public today the church will have to use these media if it wishes to reach people.

She also said currents of anti-Catholicism were present in American society and said these should be countered by such means as showing on television some of the service ministries of the church in the Third World.

A member of the Poor Clares of Perpetual Adoration, Mother Angelica entered religious life in 1944 in her native Ohio. But facing surgery that might have left her unable to walk, she vowed to build a monastery „in the South” if she came through successfully. In fulfillment of the vow, she founded Our Lady of the Angels in 1962.

She began her television ministry producing some programs for the Christian Broadcasting Network founded by the Rev. Pat Robertson. The Eternal Word Television Network, broadcasting via satellite from a studio at the monastery, was launched Aug. 15, 1981.

EWTN offers four hours of programming evening including general family fare as well as religious programs. It produces about 40 percent of the religious programming, and in 1984 began presenting Mother Angelica Live on a call-in program.

Mother Angelica said the cost

of operating the network was \$360,000 per month, and it did not have the backing of any „big donors”.

Asked if she felt discriminated against in the church because she is a woman, Mother Angelica replied, „I don't feel inhibited by anything. The church has been good to me.”

But she also commented that „it's a man's world,” and said it was particularly difficult to be a woman and a nun in cable television. Still, she said, if she had been told that some nun in a convent near Birmingham was starting a television network, she too would have „thought the nun in Birmingham was nuts.”

Jesuit priest dies after 30 years in Shanghai jail

SIGNAL MOUNTAIN, Tenn. - Chinese Jesuit Father Stanislav Chen, 85, has died after spending nearly 30 years in a Shanghai prison, said the head of an organization seeking release of imprisoned Chinese Catholic clergy.

John Davies, a Methodist and president of Free the Fathers here, said he learned of the priest's death in a letter from Mother Teresa of Jesus, a Carmelite nun from the Portuguese colony of Macao, near Hong Kong.

Father Chen died June 3, two days after the 50th anniversary of his ordination, she wrote. The Jesuit had been in prison almost constantly since 1955, according to the nun.

According to Davies, the Chinese Communist government lists all crimes against the state under those categories. „That's their catch-all,” he said.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES: 484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

GROWTH OF TAXES

It would seem logical that in order to realistically appraise recommendations for tax reduction, we ought to inform ourselves on the status of taxation in this country. Are taxes too high? If so, what effect does this have on the nation?

There are several ways to approach such an understanding. One way would be to compare our rate of taxation today with the rate paid by our predecessors. There is probably no better means to do this than by comparing „Tax Freedom Day” over the years.

Tax Freedom Day was originated in 1948 by a Florida businessman, Dallas L. Hostetler, to represent the first day of the year when U.S. taxpayers begin working for themselves. All the preceding days of the year they work just to pay the Federal, state and local taxes.

In 1974 the task of calculating Tax Freedom Day was assumed by a non-profit research organization, now located in Washington, D.C., the Tax Foundation, Incorporated.

Over the years Tax Freedom Day has been calculated for each year beginning with 1929 when it occurred on February 9.

That means that back at that time Americans worked only 39 days of the year to fund government at all levels. Consequently, they were able to use their wages for the other 326 days of the year to provide for themselves.

The Tax Foundation has forecast that for 1985, Tax Freedom Day was April 30. This means that now we are working 120 days each year just to pay our taxes, leaving on 245 days to provide for ourselves and our families.

Obviously, over the years, 1929 to the present, government has been taking more and more of the fruits of our labor for its programs—over three times as much to be precise.

A second way to evaluate the growth of taxation, and its effect on the nation, is to compare total taxes as a percentage of national income.

We realize that nowadays it is the fashion to use gross national product rather than national income for comparison purposes of economic growth, but to use GNP distorts reality. But that is another story. Suffice it to say that using national income is more accurate.

In 1929, total taxes of \$10.2 billion was 12 percent of a national income of \$84.8 billion. In 1981, we find that total taxes were \$904.5 billion which was 38.4 percent of the \$2,352.5 billion national income that year. This means that our taxes jumped from 10.2 percent to 38.4 of total national income.

All right, one might say, so what? What is the significance of these facts? They are very significant, indeed.

The significance has been brought to our attention by Professor C. Northcote Parkinson (of Parkinson's Law fame) in his book, *The Law and the Profits*.

After analyzing studies of taxation down through history, he concluded that taxation above 30 percent brings on a decline in national influence, and at 35 percent „there is a visible decline in freedom and stability.” At 36 percent a slow decline to disaster begins. Remember in 1981 we were paying 38%.

We cannot say we haven't been warned. Now let's lend our support to efforts to reduce taxes!

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center -
crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION. PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.
PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.
FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

WRITE

I am trying to complete my series of the old Narod Kalendar's. If you would be so kind as to publish the years that I need and possibly some of your readers would have some and would like to sell them, they could write me and I would contact them

I need the following years: Any Kalendar's before the year 1910, also 1910, 1911, 1912, 1913, 1914 - 1919, 1924, 1931, 1932, 1935, 1937, 1939, 1946, 1950 and 1959

Also if anyone has any old „Hlas” Kalendar's that were published in St. Louis, I would also be interested: I have the following years: 1915, 1917, 1926, 1927, 1928, and 1932.

If any of you readers have them and would like to dispose of them, please write.

Alfred Novacek
Dwight, Nebraska 68635